

OFFICIA PROPRIA
ARCHIDIECESIS
WRATISLAVIENSIS

JUSSU ET AUCTORITATE

EMINENTISSIMI ET REVERENDISSIMI DOMINI

ADOLFI BERTRAM

TITULI S. AGNETIS EXTRA MUROS

S. R. E. PRESBYTERI CARDINALIS

PRINCIPIS ARCHIEPISCOPI WRATISLAVIENSIS

RECENTER EDITA

PARS Verna

RATISBONÆ

SUMPTIBUS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET
S. SEDIS APOSTOLICÆ ET S. RITUUM CONGREG. TYPOGR.

1940

Concordat cum originali approbato.

Ratisbonæ, die 5 Augusti 1955

v. n.

JOSEPH MEINDL

EROGIMUM MARTYROLOGIO INSERENDIUM
anno 1955

Lectiones patrum Martis Agnetis Venerabilis

maris stellæ

Dei Mater am

ique Serper Vnde

Eius omni portu

Sancti illud Am

Gabrielis ore

Fundia non in vado

Mattam fletu sonor

Solve vincula pris

Profer horrestrum

Malorum pectus

Hocq. 1955

Confide nobis quiesce

rebus. Domine ut qui

sollicitus es beatu

Ratisbonæ, sumptibus et typis Friderici Pustet

Printed in Germany

ADDENDA ET MUTANDA IN KALENDARIO

Martius

- 15 S. Clementis Mariæ Hofbauer Conf., duplex majus.
- 17 B. Joannis Sarcander Mart., duplex. Com. S. Patricii Ep. et Conf. (duplex perpetuo simplif.).
- 28 S. Joannis a Capistrano Conf., duplex (ex privil.).

Aprilis

- 21 S. Conradi a Parzham Conf., duplex. Com. S. Anselmi Ep., Conf. et Eccl. Doct. (duplex perpetuo simplif.).
- 23 S. Adalberti Ep. et Mart., duplex majus.
- 27 S. Petri Canisii Conf. et Eccl. Doct., duplex II classis (ex privil.).

Sabbato ante Dominicam II post Pascha: S. Sepulcri D. N. J. C., duplex majus.

Majus

- 4 S. Godehardi Ep. et Conf., duplex. Com. S. Monicæ Viduæ (duplex perpetuo simplif.) et S. Floriani Mart. (in Pr.).
- 7 S. Stanislai Ep. et Mart., duplex majus (ex privil.).
- 11 S. Georgii Mart., duplex.
- 16 S. Joannis Nepomuceni Mart., duplex II classis. Com. S. Ubaldi Ep. et Conf. (semiduplex perpetuo simplif.).
- 31 Ss. Cantii, Cantiani et Cantianillæ Mm., duplex. Com. S. Angelæ Mericiæ Virg. (duplex perpetuo simplif.) et S. Petronillæ Virg.

Junius

- 5 S. Bonifatii Ep. et Mart., duplex II classis (ex privil.).
- 16 S. Bennonis Ep. et Conf., semiduplex.

OFFICIA PROPRIA ARCHIDIÓCESIS WRATISLAVIENSIS

PARS VERA

Die 15 Martii

S. Clementis Mariæ Hofbauer Confessoris

Duplex majus

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Deus, qui beátum Cle-méntem Mariám miro fidei róbore et invictæ constántiae virtute decorásti: ejus méritis et exémplis fac nos, quássumus, ita fortes in fide et caritaté fervéntes; ut præmia consequámur ætérna. Per Dóminum.

**Et fit Commemoratio Feriæ.
In I Nocturno Lectiones
Beatus vir, de Communi
fessoris non Pont. 1 loco.**

In II Nocturno

Lectio iv

Clemens María Hófbauer Tassovítii in Morávia natus, a prima ætate in schola christiánæ perfec-

tiónis eruditus est; magístra potíssimum religiosissima matre, quæ puerulum post patris óbitum osténsa Christi Dómini e cruce pendéntis imágine sic allocúta fertur: En fili, qui hinc in pósterum tibi futurus est pater, cura, ut per eam, quæ ipsi placet, viam incédas. Adoléscens pistóriam artem dídicit; sed ad majóra se vocári præséntiens cœpit inter laboriosæ artis exercitiū ad stúdium incúmbere litterárum. Bis Romam pedes ad límina Apostolórum peregrinátus est, bis étiam rerum cælestium contemplatiōni libérius vacatús in erénum se-céssit. Verum Deo illum ad altiòra vocánte intermis-sa litterárum stúdia in Vindobonénsi Universitatē repétit, navitérque prosecútus est; donec ex puriòre fonte sacras disciplínas haustús, Romam tertium remigrávit. Ibi in sancti Alfónsi familiam singulári Dei pro-vidéntia cooptátus est,

quam ipsius ópera in dis-sitas regíones propagá-tum iri sanctus idem Pa-rens divino instíncitu præ-sénsit ac palam prænun-tiávit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a sed-ductóribus tutávit illum:
* Et dedit illi clarítatem ætérnam. **V.** Justum dé-duxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

Absolúto cum magno spí-ritu fervóre tirocinio ac pŕesbyter factus in se-p-tentriónales Európae pro-víncias a Sede Apostólica missus est. Erécto Varsáviæ in Polónia primo sua Congregatióñis domicilio, et plúribus sibi adjúnctis sóciis, incredíbile est, quam copiósio ibi fructu sacerdotália múnera ultra vicénium expléverit; ni-hil labóris recúsans, sive ut cathólicos ad bonos mores et pietatis cultum revocáret, sive ut hæréticos et Judéos ad veram fidem addúceret. Multa étiam ad religíosam juven-tútis institutióñem præsti-tit. Orphanórum sortem miserátus eréxit hospíti-

um, ubi misérrimos quo-que patérrna carítate alé-bat: visus subinde stipem eórum causa emendicáre, immo nec fáciem ab inere-pántibus et in se conspu-éntibus avértere. Inter has autem curas semper coram Deo ámbulans, Dei-paræ Vírgini, cujus Rosárium assídue recitábat, singuláriter devótus, rec-tus, simplex, húmiliis, cunctis affábilis et benig-nus, ómnibus velut sancti-tatis exémplar júgiter prælúxit.

R. Amávit eum Dómi-nus, et ornávit eum: sto-lam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi co-ronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fi-dei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

Deo soli confísus, plures instituti sui domus variis in regióníbus eré-xit. Ipse vero multas, ob témporum iniquitátem, acerbitátes perpessus, et e Polónia tandem cum suis expúlsus, secéssit Vindobónam, ubi duódecim po-strémis vitæ annis, ad Dei glóriam strénuè operári perseverávit. Præter sédu-lam enim sanctímoniálium

vírginum curam totus in eo fuit, ut prædicatióne verbi Dei, sacraménti Pœ-nitentiæ administratióne, quam plúrimas a salúte dévias ánimas Christo lu-crifáceret. Quem carítatis ignem, tum sacerdótibus, tum máxime selecta jú-venum cohórti, quorum complúres suum Congre-gatióni nomen dedérunt, infúndere adlaborávit. Il-lud autem indeféssa sua ópera consecútus est, ut languescéntem pópuli fidem catholicumque spíritum non parum illa ætate imminútum corroboráret; dignus propterea, quem Pius séptimus virum apo-stólicum, Vindobonénsis cleri decus, Ecclesiáque cólumen appelláret. Méritis tandem plenus, et pro-digórum aliorúmque cælestium charísmatum múnere illústris, prope septuagenárius obdormívit in Dómino, Idibus Mártiis, anno millésimo octingen-tísmo vigésimo. Eum Leo décimus tértius, miráculis clarum, Beatórum catálo-go, Pius vero décimus novis fulgéntem signis Sanctórum fastis accénsuit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei

Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem me-am: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. **Quia.** Glória Patri. **Quia.**

In III Nocturno Lectiones de Homilia in Evangelium Nolite timére, de Communi Conf. non Pont. 2 loco.

IX Lectio de Homilia Fe-riæ.

Ad Laudes

V. Justum déduxit Dó-minus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Deus, qui beatum Cle-méntem Mariam miro fidei róbore et invictæ con-stantiae virtute décorásti: ejus méritis et exémplis fac nos, quæsumus, ita fortes in fide et carítate fervéntes; ut præmia consequá-mur æterna. Per Dómi-num nostrum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

In II Vesperis

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. **R.** Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despiciens mundum * et terrena, triumphans, divitias caelo condidit ore, manu.

Oratio

Deus, qui beatum Cle- mèntem Mariam miro fidei ròbore et invictæ constantiæ virtute decorasti: ejus méritis et exémplis fac nos, quæsumus, ita fortes in fide et caritate ferventes; ut præmia consequamur æterna. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

Die 17 Martii

B. Joannis Sarcander
Martyris

Duplex

V. Glòria et honore coronasti eum, Dómine. **R.** Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit; fundatus enim erat supra firmam petram.

Oratio

Deus, qui beatum Joánnem Mátyrem tuum in confessione verae fidei et sacramentalis silentii custodía virtute constantiæ roborasti: praesta, quæsumus; ut contra adversa ómnia ejus muniamur exemplis et protegámur auxiliis. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio S. Patricii Ep. et Conf.:

Ant. Sacérdos et Pónifix, et virtutum opifex, pastor bone in populo, ora pro nobis Dóminum.

V. Amavit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam gloriæ induit eum.

Oratio

Deus, qui ad prædicandam géntibus gloriā tuam beatum Patrícium Confessorem atque Pontificem mittere dignatus es: ejus méritis et intercessione concéde; ut, quæ nobis agénda præcipis, te miserante adimplere possumus. (Per Dóminum.)

Deinde Commemoratio Fériæ.

In I Nocturno Lectiones
Fratres: Debitores, de Communi plurimorum Martyrum cum Responsoriis unius Martyris.

In II Nocturno

Lectio iv

Joánnes Sarcánder, Skoczwiæ in ducátu Tschinénsi superiòris Silésiæ nóbili génere ortus, adhuc puer, amíssø patre, tutelæ matérnæ crèditus, infensissima cathólico nòmini tempestate, piam in littoris et móribus institutiōnem quæritans, in Moráviam finitimusque regiōnes conténdit. Freibergæ primum consistit, deinde Olomúcium, mox Pragam in Bohémia, postremo Grácium in Stýria ad humaniores et sacras disciplinas ediscendas proficiuntur. Sacerdótio itemque doctoris título auctus, in Moráviam dénuo revérsus, a Cardináli Epíscopo Olo-mucénsi curia Holleschoviensi, post grassátam ibi per octoginta annos hæresim, præficitur. Pastorale munus rite fideliterque gessit: verbo et exemplo pietati fovendæ et amplificandæ, aberrantibus ad cathólicam unitatēm revocandis ac recipiéndis, ecclesiásticæ immunitatis júribus tuendis, orthodoxis doctrinis de sacramentis Pœnitentiæ et Eucha-

rístiæ a sacrosáncto Concilio Tridentino tráditis ac confirmatis, áriter propugnandis óperam sédulo navávit; ex quo ómnium hæreticorum invídias et similitates in se convértit. Bohémica seditione gliscénte, tantisper Holleschovio migravit, et in Polóniam ad beatam Mariam Vírginem Czenstochovii ex voto secéssit: sed moræ impatiens, ac desidério fidélium in fide confirmandorum incénsus, cum circa Silesianos fines diu aberráset, iterum Holleschovium se recépit. Proscriptus brevi et in jus vocátus, in arce Tovarcovii se subripuit, donec in silva Olomúcio próxima próditus, et a satellitibus abréptus, contumelias et calumnias hæreticorum mira ánni constántia ac mansuetudine perpessus, in vincula conjéctus est.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum:

* Et dedit illi claritatēm æternam. **V.** Descendit que cum illo in fóveam, et in vinculis non dere-líquit eum. **Et.**

Lectio v

Instituta inquisitione, quater in judicium ad ductus, coram saevissimis optimatibus Moravorum conviciis, maledictis et exsecrationibus exceptus: ter, suspensus in equuleo, arctissime, ad tres continentes horas attractus extensusque est: bis vero admotis ad latera per quinque horas fäcibus sebo, sulphure, resina imbuitis: tandem adhibitis plumis, picis ac olei liquamine illitis et accensis, inque latera, verticem, collum, axillaque impacatis, ita adustus est, ut depastis flamma carnibus, vix viscera inter costarum repagula cohiberentur. Hisce cruciatibus in Märtorem animadverterunt heretici, tum propter odium disciplinæ ac fidei catholicae, eas in regiones invectæ ac strénue propugnatæ, tum ut dynastæ de Lóbkowitz arcana in exomologesi pändita, de cōscii sacerdotis pectore elicerent atque extorquerent. Frustra diu invicti Märtiris contra honorem sacramenti tentata constântia est: nam patibulum patientis factum est

cathædra docentis, ex qua protestationibus, adhortationibus et enixis ad Deum præcibus, nec non jugi ac validissima sanctorum nöminum Jesu, Mariae et Annæ invocatione, jüdicum rábiem devicit ac feritatem carnificum prostravit.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei, Dómine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.
V. Quóniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus corónam de lapide pretioso. **Et.**

Lectio vi

Lictori hæretico et carceri perpétuo tráditus, in oratione ac cælestium rerum contemplatione reliquum passionis suæ tempus, quod inter acerbissimos dolores ad triginta tres dies perdúcunt est, insúmpsit. Quotidie horas canonicas recitavit: cumque ob diffractos nervos et disruptos totius corporis artus impos ad múnia vitæ obéunda redderetur, linctu linguae opem manuum in páginis vertendis supplebat. Tandem die décima séptima Martii anni mil-

lésimi sexcentésimi vigésimi, annos natus quadraginta tres, victricem animam cælo inseréndam redidit in illis verbis: Convertere, anima mea, in réquiem tuam, quia Dóminus benefecit tibi: quia eripuit animam meam de morte, oculos meos a lácrimis, pedes meos a lapsu. Ejus corpus, ob inédiam et diuturnam tolerántiam, viscerumque putrefactionem fœtens ac squallidum, post mortem quodammodo juvénta refluuisse, et suavem odorem exhalasse compértum est, ita ut illud Catholici ad septem dies inhumatum serváverint. Quod demum in Ecclésia Deíparare sidéribus receptæ Oломúci cónditum est. Antrum supplicii in ecclésiam conversum est; ibi equuleus servátur, septo conclusus, ne importuna fidélium piété in frusta comminuatur; ibique fons aquæ perennis visitur, qui ad levandum martyris situm subito scáuit, valde céleber, quod ejus haustu febres fugantur. Quem miraculis clarum Pius nonus Póntifex Máximus anno millésimo octingen-

tésimo sexagésimo Beatórum cælitum albo accénsuit, et inter catholicae Ecclésiae martyres réttulit.

R. Stola jucunditatis induit eum Dóminus: * Et corónam pulchritudinis posuit super caput ejus.

V. Cibavit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. **Et.** Glória Patri. **Et.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium Nihil est opératum, de Communi unius Martiris 4 loco.

IX Lectio de Homilia Ferie.

Ad Laudes

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicabitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit * animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custódit eam.

Oratio

Deus, qui beatum Joán nem Märtorem tuum in confessione veræ fidei et sacramentalis silentii custódia virtute constântiae roborasti: præsta, quæsumus; ut contra adversa ómnia ejus muniámur exemplis et protegámur auxiliis. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio S. Patricii:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, dicit Dóminus.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui ad prædicandam géntibus glóriam tuam beátmum Patrícium Confessorem atque Pontificem míttete dignátus es: ejus méritis et intercessióne concéde; ut, quæ nobis agénda præcipis, te miseránte, adimplére possumus. (Per Dóminum nostrum.)

Deinde Commemoratio Feriæ.

Vesperæ a Capitulo de S. Cyrillo Hierosol. Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Et fit Commemoratio præcedentis Festi B. Joannis:

Ant. Qui vult venire post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Deus, qui beátmum Joánem Mártylem tuum in confessióne veræ fidei et sacramentalis siléntili custódia virtute constántiae roborásti: præsta, quæsumus; ut contra adverſa ómnia ejus muniárum exémplis et protegámur auxiliis. (Per Dóminum.)

Deinde Commemoratio S. Patricii:

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradisi coro-návit eum.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Deus, qui ad prædicandum, **ut supra.**

Postea Commemoratio Feriæ.

Die 28 Martii
S. Joannis a Capistrano
Confessoris

Duplex (ex privil.)

(m. t. v.)

Omnia ut in Breviario, sed præcedenti die Vesperæ a Capitulo de S. Joanne a Capistrano cum Commemoratione S. Joannis Damasceni.

Deinde, in Quadragesima, Commemoratio Feriæ.

Die 21 Aprilis

S. Conradi a Parzham
Confessoris

Duplex

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. (T. P. Allelúja.) **R.** Stolam glóriæ índuit eum. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Deus, qui misericórdiæ tuae jánuam fidélibus patére voluísti: te súpplices exorámus; ut, intercedénte beáto Conrádo Confessore tuo, temporalia subsídia nobis tribuas et aëterna. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio S. Anselmi Ep., Conf. et Doct.:

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Ansélme, divinæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. (T. P. Allelúja.)

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. (T. P. Allelúja.) **R.** Et osténdit illi regnum Dei. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Deus, qui pópulo tuo aëternæ salútis beátmum Ansélimum minístrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

In I Nocturno, si dicenda sint de Communi, Lectiones Beáti vir, de Communi Confessoris non Pontificis 1 loco.

In II Nocturno
Lectio iv

Conrádus, in ruráli prædio ad oppidum Parzham in diœcési Passaviensi, piis honestisque paréntibus natus, inde a púero modéstia et solitúdinis amore, quanta futurus eset sanctitate, præmonstrávit. Mirus jam tum in eo elucébat devotionis fervor, máxime cum in ecclésia oráret; quam longe sitam, neque itinere neque frigore deterritus, frequentare solébat. Summo erga beatam Virginem amore inflammatus, quotidie ejus Rosárium assidue iterábat, diebúsque festis persépe ad remotiōra ipsius Deíparæ sanctuária pergébat: ex quibus pedé-

stribus peregrinatibus, jūgiter orāndo suscēptis, domum remeābat sub vē-sperum fere semper jejū-nus. Integra juventūte in agrōrum cultūra transācta, ut árctius Deo adhārēret eīque libērius famularētur, mundo valedicere stātuit; quapropter perāmplio património abdicāto, aīnum agens primum supra trigesimum inter frātres láicos órdinis Minórum Capuccinórum adnumerāri obtinuit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a se-ductóribus tutávit illum:
* Et dedit illi claritatēm ætérnam, allelúja. **V.** Ju-stum deduxit Dóminus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

Statim ab emissa profes-sione, ad sanctæ Annae convéntum civitatis Vet-cettingæ missus fuit; loc-us autem célebris est et frequentissimus inter cé-tera Germánicæ dictionis Mariána sanctuária, ádeo ut plura fidélium centéna millia illuc singulis annis convéniant. Ob tantum ad eādem civitatem concür-sum, perdifficile in cœnō-

bio evādit janitóris officium; quod Conrádus, cui hujusmodi munus statim ab ejus advéntu fūerat de-mandatum, ad óbitum usque retinuit, et tamquam exēmpli apostolátum ex-plévit. Impiger in labōre, parcus in loquéndo, erga páuperes largus, in peregrinis excipiēndis juvan-disque promptus, per annos quadraginta et amplius ostiarii onus æquanímiter gessit, máximo incolárum et peregrinórum emolu-mēnto, in ómnibus tum ánime tum cōporis nec-es-tatibus.

R. Amávit eum Dómi-nus, et ornávit eum: sto-lam gloriæ índuit eum,
* Et ad portas paradisi cor-onávit eum, allelúja. **V.** Induit eum Dóminus lori-cam fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

Virtútibus ómnibus præ-clárus, siléntium summ-ópere adamávit. Per diem subsecíva témporis mo-mēnta insumébat in quodam tuguríolo, jānuæ pro-pínquo, e quo sanctissi-mam Eucharistiam invi-sere et adorare pótterat; de nocte vero horas subri-piébat somno, quas in fra-

trum conditório vel in ec-clésia oratiōni dabat. Etsi consenuisset, quiéti num-quam se trādidit, sed in labóribus piisque exercitii ad extrémum usque perréxit. Revéra quadam die cum plúribus peregrinatium turnis satisfecis-set, agnóvit cóporis víri-bus prorsus destítui; ac triduo post, undécimo Kaléndas Maji, obdormívit in Dómino, anno millésimo octingentésimo nonagésimo quarto, ætatis suae septuagésimo quinto. Hunc Dei fámulum, heróicis vir-tutibus et miráculis clárum, Pius Papa undécimus anno millésimo nongentésimo trigésimo inter Beátos réttulit; novisque miráculis fulgéntem, quadriénio post, idem Summus Pónitifex Sanctórum fastis solémniter adscrípsit.

R. Iste homo perfecit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: In-grédere in réquiem meam:
* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus génti-bus, allelúja. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. **Quia.** Glória Patri.
Quia.

Si hoc Festum ad instar Simplicis redigatur, et de ipso IX Lectio juxta Rubri-cas sit dicenda, sumi potest sequens

Lectio ix

Conrádus in oppido Parzham dicecésis Passa-viensis piis honestisque paréntibús natus, inde a púero, modéstia et solitū-dinis amóre, quanta futūrus esset sanctitáte, præ-monstrávit. Integra juventūte, in agrōrum cultūra transācta, ut Deo libērius famularētur, mundo vale-dicere stātuit; quapropter, perāmplio património abdicāto, inter frātres láicos órdinis Minórum Capuccinórum adnumerāri obtinuit. Statim ab emissa professióne, ad sanctæ Annae convéntum civitatis Vetætingæ missus est, ibique janitóris officio ad-dictus; quod ad óbitum usque máximo proximórum emoluménto in ómnibus tum ánime tum cōporis necessitatibus exér-cuit. Erga Eucharistiam assíduo flagrávit devotio-nis afféctu, et Deíparam Vírginem tamquam matrem quotidiánis obséquiiis cóluit. Migrávit ad Dóminum anno millésimo octingentésimo nonagésimo

quarto, ætatis suæ septuagésimo quinto.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri præcincti, de Communi Confessoris non Pontificis 1 loco.

Pro S. Anselmo:

Lectio ix

Ansélmus, Augústæ Prætóriæ in finibus Italiæ, nobilibus et cathólicis paréntibus natus, adolescens, pátria et bonis ómnibus derelictis, in monastério Beccénsi órdinis sancti Benedícti emissa regulári professióne, in littoris et virtutibus assequéndis mirum in modum profécit. Régibus, episcopis veneratiōni fuit, et sancto Gregorio séptimo étiam accéptus, qui tunc, persecutiōnibus agitatus, litteras amoris plenas ad eum dedit, se et Ecclésiam ejus oratiōnibus comméndans. Defuncto Lanfranco archiepíscopo Cantuariensi, ejus olim præceptóre, ad ejusdem ecclésiæ régimen vocátus, verbo et exémplo, scriptis et conciliis celebratís, pristinam pietatēm et ecclésiasticam disciplinam redúxit. Sed cum mox Wilélmus rex vi et minis jura Ecclésiæ usurpáre tentás-

set, ípseque invicte restitísset, bonórum direptiōnem et exsílīum passus, Romam ad Urbánūm scúndum se cónculit. A quo honorifice excéptus et summis láudibüs ornátus, in Barénsi concilio Spíritūm Sanctūm étiam a Filio procedéntem, contra Græcōrum errórem, innúmeris Scripturārum et sanctórum Patrum testimoniis propugnávit. Post mortem Willémi, ab Henrico rege ejus fratre in Angliam revocátus, obdormívit in Dómino. **Te Deum laudámus.**

Ad Laudes

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. (**T. P.** Allelúja.) **R.** Et osténdit illi regnum Dei. (**T. P.** Allelúja.)

Ad Bened. **Ant.** Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, intra in gáudium Dómini tui. (**T. P.** Allelúja.)

Oratio

Deus, qui misericordiæ tuæ jánuam fidélibus patére voluisti: te súpplices exorámus; ut, intercedente beáto Conrádo Confessóre tuo, temporalia subsídia nobis tríbuas et æterna. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio S. Anselmi:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, dicit Dóminus. (**T. P.** Allelúja.)

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. (**T. P.** Allelúja.) **R.** Stolam gloriæ induit eum. (**T. P.** Allelúja.)

Oratio

Deus, qui pópulo tuo æternæ salutis beatum Ansélmum ministrum tribuísti: præsta, quássumus; ut, quem Doctórem vitæ habuimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

In II Vesperis

V. Justum dedúxit ut supra ad Laudes 14*.

Ad Magnif. **Ant.** Hic vir despiciens mundum * et terréna, triúmphans, divitias cælo cóndidit ore, manu. (**T. P.** Allelúja.)

Et fit Commemoratio Festi sequentis Ss. Soteris et Caij Pp. et Mm.:

Ant. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et æternitas téporum, allelúja.

V. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. **R.** Vos elégit Deus in hereditatēm sibi, allelúja.

Oratio

Beatórum Mártyrum paritérque Pontíficum Sotéris et Caji nos, quássumus, Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet oratio veneranda. (Per Dóminum nostrum.)

Deinde Commemoratio S. Anselmi:

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Ansélm, divinæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dg. (**T. P.** Allelúja.)

V. Amávit et Oratio Deus, qui pópulo, ut supra.

**S. Adalberti
Episcopi et Martyris**

Duplex majus

V. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. **R.** Vos elégit Deus in hereditatēm sibi, allelúja.

Ad Magnif. **Ant.** Lux perpétua * lucébit Sanctis tuis, Dómine, et æternitas téporum, allelúja.

Oratio

Tuam nobis indulgentiam, quæsumus, Dómine, beatus Adalbertus Episcopus et Martyr implóret: ut et delicta nobis clementer ignoscas; et beneficia desiderata concédas. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Ss. Soteris et Caji Pp. et Mm.:

Ant. Sancti et justi, in Dómino gaudete, alleluja: vos elégit Deus in hereditatem sibi, alleluja.

V. Pretiosa in conspéc-tu Dómini, alleluja. **R.** Mors Sanctórum ejus, alleluja.

Oratio

Beatórum Mártirum pa-ritérque Pontíficum Sotérios et Caji nos, quæsumus, Dómine, festa tue-ántur: et eórum commén-det oráto veneránda. Per Dóminum nostrum.

In I Nocturno, si dicendā sint de Communi, Lectiones A Miléto, de Communi unius Martyris extra Tempus Paschale cum Responsoriis de Communi Martyrum Tempore Paschali.

In II Nocturno

Lectio iv

Adalbertus Episcopus Prágensis, in Bohémia nobilissimis paréntibus,

Slauníco Libicénsi Cómite, ac Strzezysláva natus, Woitéchus ántea pátrio sermóne dictus fuit; ab Episcopo autem Magdeburgénsi Adalberto, apud quem deinceps pie ac honestissime educátus est, áltérum nomen accépit. Postquam Dítmáro in episcopátu Pragénsi succéssit, illum sanctissime in magna vitæ continéntia, pietate pauperumque cura gessit. Propter contumá-cis tamen pópuli grávia peccáta desérere illum co-áctus, Sedem apostólicam hac de re consultúrus, in Itáliam se cónfultit.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et æternitas témporum, alleluja, alleluja. **V.** Lætitia sempiterna erit super cá-pita eórum: gáudium et exsultatióne obtinébunt. Et.

Lectio v

Peregrinatióne Hieros-lymitána, quam insti-túerat, intermíssa, Roma Leóni Abbáti sancti Bonifáti commendátur. Ibi cum in religiosa vita quin-quénnium exégisset, a Prágensisbus, pertáesis or-bitatis, dénuo revocátur. Príncipis ipsíus, et Archi-

episcopi Moguntíni nún-tiis precibúsque exorátus Póntifex, redire Adalbér-tum ad suos jubet. Recipiunt lèti réducem, non diu tamen illi obtémperant: sacras enim aedes in-vadunt, sontésque, qui ad illas confúgerant, per vim eréptos interficiunt. Iterum illos déserit Adalbertus, animóque ad conver-tendas gentes álias, et ad martyrium destinato, ut benedictiōnem tamen Se-dis Apostólica obtineat, Romam revertitur.

R. In servis suis, alleluja, * Consolábitur De-us, alleluja. **V.** Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi

Dénuo Prágenses et Mo-guntíni Adalbertum répetunt. Cumque jussu Pontíficis iterum ad illos rediret, tres fratres suos ab eis cæsos esse cognóscit. Pragéensem ergo viam præclúsam sibi, mentésque illórum a se alienátas esse videns, Deo grátiis actis, converténdi gentes, quod Románus Póntifex probáverat, institútum suum proséquitur. Hungáriam cum rege Geisa ejus-

que filio sancto Stéphano in fide Christi confirmat. Silésiam et Polóniam, vi-cinam cognatámque Bohémis suis gentem, salutáribus præcéptis copiósius instruit. Post trién-nium autem Radzíno fratre in archiepiscopátum Gneznésem suffécto, ipse in Prüssiam, idólis ad-huc et dæmónibus servi-éntem, proficiscitur. Ibi dum religiōnem Christiánam dissemináret, apud Fishásum sinus Venédi-ci óppidum inter sacrifi-candum confóssus et in partes disséctus est. Cor-pus ejus a Bolesláo Chro-bro príncipe Polóniae póst-ea redéemptum, et in Treménsē monastérium prius, deinde Gneznam Metró-polim honorifice translá-tum est.

R. Filiæ Jerúsalem, ve-nite et vidéte Mártires cum corónis, quibus coro-návit eos Dóminus * In die solemnitatis et læti-tiae, alleluja. **V.** Quóniam confortávit seras portá-rum tuárum, benedíxit fi-lius tuos in te. **In.** Glória Patri. **In.**

Si hoc Festum ad instar Simplicis redigatur, et de ipso IX Lectio juxta Rubricas

sit dicenda, sumi potest sequens

Lectio ix

Adalbérthus Episcopus Pragensis, in Bohemia nobilissimis paréntibus natus, Woitéchus ántea pátrio sermóne dictus fuit. Episcopátum sanctissime gessit, propter contumácis tamen pôpuli grávia peccáta desérere illum coáctus est. Romæ cum in religiosa vita quinquénium exegisset, a Pragénsibus, pertáesis orbitatis, dénuo revocáatur. Recipiunt lèti réducem, non diu tamen illi obtémperant. Iterum illos déserit Adalbérthus, animóque ad converténdas gentes álias, et ad martyrium destináto, ut benedictiónem Sedis Apostólicae obtineat, Romanum revertitur. Cumque jussu Pontificis íterum ad Prágenses redíret, tres fratres suos ab eis cæsos esse cognóscit. Converténdi ergo gentes, quod Romanus Póntifex probáverat, institútum suum próséquitur. Hungáriam in fide Christi confírmat. Silésiam et Polóniam salutáribus præcéptis copiosius instruit. Post triénium autem in Prússiam

profécetus, apud Fishásum sinus Venédici óppidum, inter sacrificándum confóssus et in partes dissecús est.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secundum Joánnem

Lectio vii Cap. 10, 11-16

In illo témpore: Dixit Jesus pharisæis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ániam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ

Homilia 17 in Evangelium

Est áliquid, fratres caríssimi, quod me de vita pastoris veheménter affligit. Ad exterióra enim negóttia delápsi sumus, et áliud ex honóre suscipimus, atque áliud ex officio actionis exhibémus. Ministerium prædicatiōnis relínquimus, et ad poenam nostram, ut vídeo, epíscopi vocámur, qui honóris nomen, non virtutis tenémus. Relínquunt namque Deum hi, qui nobis commissi sunt, et tacémus; in pravis actionibus jacent, et correptionis manus non téndimus; quotidie per multas nequítias péréunt,

et eos ad inférnum téndere negligénter vidémus.

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **V.** Sic ut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Feria III et VI infra hebdomadam I et II post Octavam Paschæ, quoties in I Nocturno Lectiones fuerint de Scriptura occurrenti cum suis R̄esponsoriis de Tempore, loco præcedentis Responsoriis dicitur sequens

R. Tristitia vestra, allelúja, * Convertétur in gaudium, allelúja, allelúja. **V.** Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristitia vestra. Convertétur.

Lectio viii

Sed quómodo nos vitam corrígere valémus alíenam, qui negligimus nostram? Curis enim sacerdálibus inténti, tanto insensibilióres intus effici-
m, quanto ad ea, quæ foris sunt, studiosiores vidémur. Usu quippe cura-
terrénæ, a cælesti desidé-
rio obduréscit ánimus; et dum ipso suo usu durus efficitur per actionem sacer-
culi, ad ea emolliri non

valet, quæ pértingent ad caritátem Dei. Unde bene sancta Ecclésia de membris suis infirmántibus dicit: Posuérunt me custódem in víneis: vínam meam non custodívi.

R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedé-
runt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, alle-
lúja, allelúja. **V.** Candidió-
res nive, nitidióres lacte,
rubicundióres ébore an-
tíquo, sapphíro pulchri-
ores. **E**t Glória Patri. **E**t.

Lectio ix

Consideráte ergo, quid de grégiis agátur, quando pastóres lupi fiunt. Hi enim custódiam gregis suscípiunt, qui insidiári gregi Domínico non métunt, contra quos greges Dei custodire débuerant. Nulla animárum lucra quærímus, ad nostra quotidie stúdia vacámus, terréna concupiscimus, humánam glóriam inténta mente captámus. Et quia eo ipso, quo céteris præláti sumus, ad agénda quælibet majórem licéntiam habémus, suscéptæ benedictiónis ministerium vértimus ad ambitiōnis arguméntum. Dei causas

relinquimus, ad terréna
negóitia vacámus. Locum
sanctitatis accípimus, et
terrénis áctibus implicá-
mur. Implétum est in no-
bis profécto, quod scrip-
tum est: Et erit sicut pô-
pulus, sic sacérdos.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes

V. Pretiosa in conspé-
tu Dómini, allelúja. **R.**
Mors Sanctórum ejus, al-
lelúja.

Ad Bened. **Ant.** Filiæ
Jerúsalem, * veníte et
vidéte Mártires cum co-
rónis, quibus coronávit eos
Dóminus in die solemniti-
tatis et lætitiae, allelúja,
allelúja.

Oratio

Tuam nobis indulgenti-
am, quæsumus, Dómi-
ne, beátus Adalbértus Epi-
scopus et Martyr impló-
ret: ut et delicta nobis
cleménter ignóscas; et be-
neficia desiderata concé-
das. Per Dóminum.

In II Vesperis

V. Pretiosa, ut suprà.

Ad Magnif. **Ant.** Sancti
et justi, * in Dómino
gaudéte, allelúja: vos elé-
git Deus in hereditátem
sibi, allelúja.

Et fit Commemoratio S.
Fidelis a Sigmarina Mart.

Ant. Lux perpétua lucé-
bit Sanctis tuis, Dómine,
et aeternitas téporum, al-
lelúja.

V. Sancti et justi, in Dó-
mino gaudéte, allelúja. **R.**
Vos elégit Deus in heredi-
tatem sibi, allelúja.

Oratio

Deus, qui beatum Fidé-
lem, seraphico spíritus
ardore succénsim, in veræ
fidei propagatiōne mar-
tírii palma et gloriósis
miraculis decorare digna-
tus es: ejus, quæsumus,
méritis et intercessióne, ita
nos per gratiā tuam in
fide et caritatē confirma;
ut in servitio tuo fidéles
usque ad mortem inveniri
mereámur. Per Dóminum.

Die 27 Aprilis

S. Petri Canisii
Conf. et Eccl. Doct.

Duplex II classis
(ex spec. privil.)

Omnia de Communi Con-
fessoris non Pontificis, præ-
ter ea, quæ in Breviario hac
die habentur propria.

In I Vesperis nulla fit Com-
memoratio.

Lectiones I Nocturni Sa-
piéntiam, de Communi Doc-
torum cum R.R. Doct. non
Pont.

Psalmi ad Laudes et Ho-
ras de Dominica, ad Primam
tamen ut in Festis.

In II Vesperis fit Comme-
moratio S. Pauli a Cruce
tantum, ut in Breviario.

Sabbato
ante Dominicam II post
Pascha

Sanctissimi Sepulcri

D. N. J. C.

Duplex majus

In I Vesperis

Ant. 1 Exaltáte * Dó-
minum, Deum nostrum, et
adoráte scabellum pedum
ejus, quóniam sanctum
est, allelúja.

Psalmi ut in I Vesperis de
Communi Apostolorum.

2 Introibimus * in taber-
naculum ejus, adorábimus
in loco, ubi stetérunt pe-
des ejus, allelúja.

3 Quis ascéndet * in
montem Dómini, aut quis
stabit in loco sancto ejus?
allelúja.

4 O quam metuéndus
est * locus iste! Vere non
est hic áliud, nisi domus
Dei et porta cæli, alle-
lúja.

5 Ne apprópies huc, *
solve calceamenta de pédi-
bus tuis: locus enim, in
quo stas, terra sancta est,
allelúja.

In II Vesperis
loco ultimi Psalmi 116 dicitur
sequens

Psalmus 136

Super flúmina Babylónis,
illic sedimus et flévi-
mus: * cum recordarémur
Sion:

In salicibus in médio
eius, * suspéndimus ór-
gana nostra.

Quia illuc interrogavérunt
nos, qui captivos duxérunt
nos, * verba cantionum:

Et qui abduxérunt nos:
* Hymnum cantáte nobis
de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus
cánticum Dómini * in ter-
ra aliena?

Si oblítus fúero tui, Je-
rusalem, * oblivíoni detur
dexterá mea.

Adhæreat lingua mea
fáucibus meis, * si non
memínero tui:

Si non proposúero Jerú-
salem, * in princípio læti-
tiae meæ.

Memor esto, Dómine, fi-
liorum Edom, * in die Je-
rusalem:

Qui dicunt: Exinaníte,
exinaníte * usque ad fun-
daméntum in ea.

Filia Babylónis mísera:
* beátus, qui retríbuet
tibi retributiōnem tuam,
quam retríbuísti nobis.

Beatus, qui tenet, * et allidet párvulos tuos ad petram.

Ant. Ne appropies huc, sole calceaménta de péibus tuis: locus enim, in quo stas, terra sancta est, allelúja.

Capit. Act. 13, 29

Cum consummássent ómnia, quæ de ipso scrip-ta erant, deponentes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto.

Hymnus

Saci Sepúlcri glóriam, Christi triúmphis in-clytam, Dulci repléti gáudio Lætis canámus vócibus.

Hujus vetustis séculis, Dedit cistérrna sýmbolum, Quo missus olim cárcere Joseph jacébat innocens.

Hoc, quem fidélis fórti-um Ambit catérrva mílitum, A rege docto cónditus Expressit olim léctulus.

Hoc et tuus, Dániel, la-cus, Et quæ sopore lángui-dum Jonam ratis portáverat, Hoc in figúra núntiat.

O petra gemmis cárior! Thesáure, cunctis dítior!

Qualem nec aula prínci-pum,

Nec gaza claudit dívitum.

Nam tu nec auri múnera, Nec príncipum fluxas o-pes,

Sed illud imménsum sacri Prétium tulísti córporis.

At Christe, ditas qui tu-um

Caro Sepúlcrum sanguine, Tuos, rogámus, sérvulos Donis tuis fac dívites.

Deo Patri sit glória, Et Fílio, qui a mórtuis Surréxit, ac Paráclito In sempitérna sécula.

Amen.

V. Tuum Sepúlcrum adorámus, Dómine, allelúja.

R. Et recólimus tuam glo-riósam resurrectiōnem, al-lelúja.

Ad Magnif. Ant. Depo-nentes * Dóminum de Cru-ce, posuérunt eum in monuménto, quod erat excísum in petra, in quo non-dum quisquam pósitus fúnerat, allelúja.

In II Vesperis

V. Ipsum gentes depre-cabúntur, allelúja. R. Et erit Sepúlcrum ejus glo-riósum, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Intro-eúntes * in monuméntum,

vidérunt júvenem sedéntem a dextris, coopértum stola cándida, et obstu-puéunt, allelúja.

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui pro nobis mortem subíre et, in Sepúlcro de-pósito, tértia die resúrgere voluísti: concéde fá-mulis tuis; ut, qui Sepúlcri tui memóriam recólimus, resurrectiōnis quoque glóriæ partícipes esse mereámur: Qui vivis et regnas.

Completorium de Dominica.

Ad Matutinum

Invit. Surréxit Dóminus de Sepúlcro, * Allelúja.

Ps. 94 Veníte, exsultému-s.

Hymnus Sacri Sepúlcri glóriam, ut supra in Vesperis.

In I Nocturno

Ant. En léctulum Salo-mónis, * sexaginta fortes ámbunt ex fórtissimis Israël, omnes tenéntes glá-dios et ad bella doctíssi-mi, allelúja.

Psalmi trium Nocturnorum ut in Communi Dedicationis Ecclesiæ.

V. Ipsum gentes depre-cabúntur, allelúja. R. Et erit Sepúlcrum ejus glo-riósum, allelúja.

De Actibus Apostolórum

Lectio i Cap. 13, 26-31

Viri fratres, filii géneris Abraham, et qui in vobis timent Deum, vobis verbum salútis hujus mis-sum est. Qui enim habi-tabant Jerúsalem, et príncipes ejus, hunc ignorán-tes et voces Prophetárum, quæ per omne sábbatum legúntur, judicántes im-plevérunt, et nullam cau-sam mortis inveniéntes in eo, petíerunt a Piláto, ut interficerent eum. Cum-que consummássent ómnia, quæ de ipso scripta erant, deponentes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto.

Deus vero suscitávit eum a mórtuis tértia die; qui visus est per multos dies his, qui simul ascénderant cum eo de Galiléa in Jerúsalem, qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem.

R. Deponentes Dómi-num de Cruce, posuérunt eum in monuménto, quod erat excísum de petra, allelúja. * Signántes illud cum custódibus, allelúja.

V. Abeúntes Judæi muni-erunt Sepúlcrum, advol-véntes lápidem ad óstium monuménti. Signántes.

Lectio ii Cap. 13, 32-37

Et nos vobis annuntiámus eam, quae ad patres nostros reprobássum facta est: quóniam hanc Deus adimplévit fíliis nostris, resuscitans Iesum, sicut et in Psalmo secundum scriptum est: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quod autem suscitávit eum a mórtuis, ámplius jam non reversúrum in corruptionem, ita dixit: Quia dabo vobis sancta David fidélia. Ideóque et alias dixit: Non dabis Sanctum tuum vidére corruptionem. David enim in sua generatióne cum administrásset voluntáti Dei, dormívit, et appósitus est ad patres suos et vidit corruptionem. Quem vero Deus suscitávit a mórtuis, non vidit corruptionem.

R. Sepúlto Dómino, signatum est monuméntum, volvéntes lápidem ad óstium monuménti, allelúja.

* Ponéntes mítiles, qui custodírent illud, allelúja.

V. Accedéntes príncipes sacerdótum ad Pilátum, petierunt illum. Ponéntes.

Lectio iii Cap. 13, 38-44

Notum ígitur sit vobis, viri fratres, quia per hunc vobis remissio pec-

catórum annuntiátur; et ab ómnibus, quibus non potéstis in lege Móysi justificári, in hoc omnis, qui credit, justificátur. Vidéte ergo, ne supervéniat vobis, quod dictum est in Prophétis: Vidéte contemptóres et admirámini, et disperdímini: quia opus operor ego in diébus vestris, opus quod non credétis, si quis enarráverit vobis. Exeúntibus autem illis rogábant, ut sequénti sábbato loqueréntur sibi verba hæc. Cumque dimissa esset synagóga, scúti sunt multi Judæorum et coléntium advenárum Paulum et Bár nabam, qui loquéntes suadébant eis, ut permanérent in grátiá Dei. Sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audire verbum Dei.

R. Accepérunt corpus Jesu, et ligavérunt illud líniteis cum aromátibus, et sepeliérunt in monuménto novo: * In quo nondum quisquam pósitus fúerat, allelúja. **V.** Venit Joseph cum Nicodémo et tulérunt corpus Jesu, et sepeliérunt illud in monuménto novo. In quo. Glória Patri. In quo.

In II Nocturno

Ant. Super muros tuos, * Jerúsalem, constitúi custódes; tota die et tota nocte in perpétuum non tacébunt laudáre nomen Dómini, allelúja.

V. Factus est in pace locus ejus, allelúja. **R.** Et habitatio ejus in Sion, allelúja.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

De Sepulcro, Cap. 17

Lectio iv

Inter sancta et desiderata bília loca, Sepúlcrum Christi tenet quodámmodo principátum, et devotíonis plus nescio quid sentitur, ubi mórtuus requiévit, quam ubi vivens conversátus est; atque ámplius movet ad pietátem mortis, quam vitæ recordátio: puto quod illa austerior, hæc dúcior videáatur, magisque infirmitati blandiátur humánæ quies dormitiónis, quam labor conversatiónis, mortis securitas, quam vitæ rectitudó. Vita Christi vivéndi mihi régula exstitit, mors a morte redémptio. Illa vitam instrúxit, mortem ista destrúxit: vita qui-

dem laboriosa, sed mors pretiosa: útraque vero ádamodum necessária. Quid enim Christi prodésse pótérat, sive mors néquiter vivénti, sive vita damnabiliter moriénti? Numquid déique aut mors Christi étiam nunc male usque ad mortem vivéntes a morte ætéra liberat, aut mórtuos ante Chri stum sanctos patres vite sánctitas liberávit? Sicut scriptum est: Quis est homo qui vivet, et non vidébit mortem, éruet ánimam suam de manu íferi? Nunc ergo, quia utrúmque nobis páriter neces sárium erat, et pie vívere, et secúre mori, et vivéndo vívere dócuit, et mortem moriéndo secúram réddidit: quóniam quidem resurrecturus occúbuit, et spem fecit moriéntibus resurgéndi.

R. Mulieres venérunt ad monuméntum; portántes, quae paráverant, arómata:

* Et invenérunt lápidem revolutum a monuménto, allelúja. **V.** Et factum est, dum mente consternátæ essent, ecce, duo viri steterunt secus illas in ueste fulgénti. **Et** invenérunt.

Lectio v

Sive itaque hæc, sive alia quæcumque in hunc modum, (prout in taliibus in suo quisque abündat sensu), ex occasione Sepulcri Christi christiani sésibus suggerántur, puto quod non mediocris dulcedo devotónis infundáatur cónminus intuénti; nec parum proficitur cernendo étiam corporálibus oculis corporálem locum Domínicæ quietis. Etsi quippe jam vácuum sacris membris, plenum tamen nostris, et jucundum ádmodum sacraméntis. Nostris, inquam, nostris, si tamen tam ardénter ampléctimur, quam indubitanter tenémus, quod Apóstolus ait: Conseptúsum enim per baptísmum in mortem; ut quómodo surréxit Christus a mórtuis per gloriām Patris, ita et nos in novítate vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitudini mortis ejus, simul et resurrectionis érimus.

R. Angelus Dómini locútus est muliéribus, dicens: Quem quærítis? An Jesum quærítis? Jam surréxit: * Veníte et vidéte locum, allelúa. **V.** Jesum

quærítis Nazarénū crucifixum? Surréxit, non est hic. Veníte.

Lectio vi

Quam dulce est peregrinis, post multam longi itineris fatigatiōnem, post plúrima terræ marisque pericula, ibi tandem quiéscere, ubi et agnoscitur suum Dóminum quievisse? Puto jam præ gáudio non séntiunt viæ labórem, nec gravámen réputant expensárum, sed tamquam laboris præmium, cursus ve bravíum assecuti, juxta Scriptúræ senténtiam, gaudent veheménter, cum invénerint Sepúlcrum. Nec casu vel súbito, aut véluti lúbrica populáris favóris opinióne, id tam célebre nomen sepúlcrum natum esse putétur, cum hoc ipsum tantis retro tempóribus Isaías tam apérte prædixit: Et erit, inquit, in die illa radix Jesse, qui stat in signum populórum; ipsum gentes deprecabúntur, et erit Sepúlcrum ejus gloriósum. Revéra ergo implétum cérnimus, quod légimus prophetátum; novum quidem intuénti, sed legénti antiquum; ut sic adsit de novítate jucunditas, et de

vetustáte non desit auc-tóritas.

R. Dum transíret sáb-batum, María Magdaléne, María Jacóbi et Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Jesum, allelúa. **V.** Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole. **Ut.** Glória Patri. **Ut.**

In III Nocturno

Ant. Et thronus ejus * sicut sol in conspéctu meo, et sicut luna perfécta in ætérnum, et testis in cælo fidélis, allelúa.

V. Erit mihi Dóminus in Deum, allelúa. **R.** Et lapis iste vocábitur domus Dei, allelúa.

Léctio sancti Evangélii se-cundum Lucam

Lectio vii Cap. 24, 1-12

Una sábbati valde dilúculo venérunt muliéres ad monuméntum, portantes, quæ paráverant, arómata. Et réliqua.

Homilia sancti Augustíni Episcopi

Sabbato in Vigilia Paschæ de Joseph. Serm. 132 quæ est prima in Vigilia Paschæ

Cum María Magdaléne venísset ad monuméntum, quam mémorem Sal-

vatóris, amíssa fide, de-votio in lácrimas compellébat, videns revolutum a fóribus lápidem, cum non invenísset in sepúlcro Dóminum, coepit ácrius dolére, quod perdiderit defunctum; mox autem ad Petrum ejus discípu-lum pérvolat, quem pro mérito qualité vel fidei, major de ejus óbitu cura tangébat. Núntiat ináne sepúlcrum, quæritur cor-pus ablátum; Petrus vero resurrectiōnis Fílii Dei et ante crucem cónscius, quam prædixerat ipse pas-súrus, sub tali núntio non flevit aut dóluit, sed mo-rem suum in divinis vir-tutib⁹ servans, próperat experíri quod crédidit.

R. Tulérunt Dóminum meum et néscio, ubi pos-suérunt eum. Dicunt ei Angeli: Múlier, quid ploras? surréxit sicut dixit. * Præcédet vos in Galilæam; ibi eum vidébitis, allelúa. **V.** Cum ergo flet-ret, inclinávit se, et pro-spéxit in monuméntum: et vidit duos Angelos in albis, sedéntes, qui di-cunt ei. Præcédet.

Lectio viii

Ad sepúlcrum itaque Dómini céleri cursu fe-

stínat, létior reditúrus, si non inveníret quod quærébat. Beátus autem Evangelista et ex consequéntibus probat poténtiam resurgéntis. Venit, inquit, Simon Petrus, et introívit in monuméntum, et cum non invenísset Dóminum, vidi línteámina pósita et sudárium, quod fúerat super caput ejus: nam maniféstius Deus perlatúrus hóminem quem vivificáverat in cælum, et mortem evácuat, et sepúlcrum. Nam línteámine, quo funus tenebátur, expósito, relíquit terræ exúrias vítali jam córpore indúta majestas.

R. Congratulámimi mihi omnes qui diligitis Dóminum, quia quem quærébam, appáruit mihi: * Et dum flerem ad monuméntum, vidi Dóminum, allelúa. **V.** Recedéntibus discipulis, non recedébam, et amoris ejus igne succénsa, ardébam desidério. **Et.** Glória Patri. **Et.**

Lectio ix

Petrus ígitur videns resurrectiōnem, quam Dei Filius prænuntiáverat, implétam, qui sollicitus vénérat, secúrus abscés-

sit. María tamen resurrec-tiōnis ignára, non cessávit lácrimas fúndere, nésciens hanc esse Domíni corporis gloriā, quam putábat injúriam. Cujus inánes mæróres Angelus magis próhibet, quam consolá-tur, ut Evangelista testá-tur. María, inquit, quid ploras? Si spiritáli prudéntia intentionem divini sermónis intélligas: lacri-márum causam non tamquam ignárus interrogat, sed importúnos fletus dolentis objúrgat. María, inquit, quid ploras? cum vácuo monuménto, non damno fúneris, sed mérito resurgéntis, Jesu Christi corpus virtus sibi, non fá-cinus vindicáset? Culpat, eódem tempore a María lácrimas fundi, quo débuit gloriári.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes

et per Horas

Ant. 1 Vota mea * Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus, in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem, allelúa.

Psalmi de Dominica 1 loco.

2 Ingrediérис * in abundántia sepúlcrum, sicut

infértur acérvis trítici in tempore suo, allelúa.

3 Qui exspéctant mor-tem, * et non venit, qua-si effodiéntes thesárum, gaudéntque vehémenter, cum invénerint sepúlcrum, allelúa.

4 Tóllite hóstias, * et introíte in átria ejus; ado-ráte Dóminum in átrio sancto ejus, allelúa.

5 In sole pósuit * taber-náculum suum, et ipse tamquam sponsus procé-dens de thálamo suo, allelúa.

Capit. Act. 13, 29

Cum consummássent ómnia, quæ de ipso scrip-ta erant, deponéntes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto.

Hymnus

Audíte, tristes íferi, Turbæ freméntes hó-stium,

Vestræ ruínæ núnctium, Sacri Sepúlcri gloriā.

En, jam futuri cónscius Illam Prophéta præcinit, Et gloriósum pósteris Narrat Sepúlcrum sácu-lis.

Hic ille Rex fortíssimus, Fractis avérni víribus,

Et mortis excússo jugo, Primum trophéa súsci-tat.

Candóre tectus véstium, Novóque lucis fúlgure, Delápsus astris núnctius Hic excubávit Angelus.

Jam temperándum lácri-mis, Satis datum suspíriis: Gravi dolóre sáuciæ Hic audiérunt féminæ.

Et vos Magístri fúnere Plane simul commórtui, Vestro dolóri gáudium Tulístis hic, Apóstoli.

Tu vero, Christe, máxi-ma Tui Sepúlcri glória, Mortem resurgens více-ras: Nos morte culpæ líbera.

Deo Patri sit glória, Et Filio, qui a mórtuis Surrexit, ac Paráclito In sempitérna sácula. **Amen.**

V. Dum esset Rex in ac-cúbitu suo, allelúa. **R.** Nardus mea dedit odórem suavitatis, allelúa.

Ad Bened. **Ant.** Abeúntes Judéi * muniérunt sepúlcrum, advolvéntes lápidem ad óstium monu-ménti, et signántes eum cum custódibus, allelúa.

Oratio

Dómine Iesu Christe, qui pro nobis mortem subire et, in Sepúlcro deponitus, tértia die resúrgere voluísti: concéde fámulis tuis; ut, qui Sepúlcri tui memóriam recólimus, resurrectiōnis quoque gloriæ partícipes esse mereámur: Qui vivis et regnas.

Ad Horas Psalmi de Domina, ad Primam tamen ut in Festis.

Ad Primam

Ant. Vota mea * Dómino reddam in conspéctu omnis populi ejus, in átriis domus Dómini, in medio tui, Jerúsalem, allelúja.

In Responsorio brevi Versus Qui surrexisti a mórtuis.

Ad Tertiam

Ant. Ingrediéris * in abundántia sepúlcrum, sicut infértur acérvus trítici in tempore suo, allelúja.

Capit. Act. 13, 29

Cum consummássent ómnia, quæ de ipso scrip-ta erant, deponentes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto.

R. br. Tuum Sepúlcrum adorámus, Dómine, * Alle-

lúja, allelúja. **Tuum. V.** Et recólimus tuam gloriósam resurrectiōnem. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. Tuum.**

V. Vere locus iste sanctus est, allelúja. **R.** Et ego nesciébam, allelúja.

Ad Sextam

Ant. Qui expéctant mor-tem, * et non venit, qua-si effodiéntes thesaurum, gaudéntque vehémenter, cum invénerint sepúlcrum, allelúja.

Capit. Matth. 27, 59-60

Et accépto córpore, Jo-seph invólvit illud in sídone munda, et pósuit in monuménto suo novo, quod excíderat in petra.

R. br. Vere locus iste sanctus est, * Allelúja, allelúja. **Vere. V.** Et ego nesciébam. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. Vere.**

V. Te decet hymnus, Deus, in Sion, allelúja. **R.** Et tibi reddétur votum in Jerúsalem, allelúja.

Ad Nonam

Ant. In sole pósuit * ta-bernáculum suum, et ipse tamquam sponsus procé-dens de thálamo suo, alle-lúja.

Die 4 Maji S. Godehardi Ep. et Conf.

31*

Capit. Luc. 24, 1-2

Una sábbati, valde di-lúculo, venérunt mu-lieres ad monuméntum, portántes, quæ paráve-rant, arómata, et invené-runt lápidem revolútum a monuménto.

R. br. Te decet hymnus, Deus, in Sion, * Allelúja, allelúja. **Te decet. V.** Et tibi reddétur votum in Je-rúsalem. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. Te decet.**

V. Lápidem, quem re-probáverunt, allelúja. **R.** Hic factus est in caput ánguli, allelúja.

In II Vesperis

Omnia ut in primis 21*, sed loco ultimi Psalmi dicitur Ps. 136 Super flúmina Baby-lónis, ut suprà in I Vesperis notatur.

V. Ipsum gentes depre-cabúntur, allelúja. **R.** Et erit Sepúlcrum ejus glo-riósum, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Intro-eúntes * in monuméntum, vidérunt júvenem sedé-natem a dextris, coopértum stola cándida, et obstu-puerunt, allelúja.

Et fit Commemoratio se-quentis Dominiæ II post Pascha:

Ant. Ego sum pastor óvium: ego sum via, véri-

tas, et vita: ego sum pastor bonus, et cog-nósco oves meas, et cog-nósco me meæ, allelúja, allelúja.

V. Mane nobíscum, Dó-mine, allelúja. **R.** Quóniam advesperásco, alle-lúja.

Oratio

Deus, qui in Filii tui humilitáte jacéntem mundum erexisti: fidéli-bus tuis perpétuam con-céde lætítiā; ut, quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fáciás pérfrui sempitérnis. Per eúndem Dóminum.

Completorium de Dominica.

Die 4 Maji

S. Godehardi
Episcopi et Confessoris

Duplex

In II Vesperis Festi præ-cedentis fit Commemoratio S. Episcopi et Confessoris:

Ant. Sacérdos et Pónti-fex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum, allelúja.

V. Amávit eum Dómi-nus, et ornávit eum, allelúja. **R.** Stolam glóriæ induit eum, allelúja.

Oratio

Deus, qui méritis sancti Godehárdi Confessóris tui atque Pontíficis semper es et ubique mirabilis: quás sumus cleméntiam tuam; ut, sicut ei eminéntem glóriam consulísti, sic ad consequéndam grátiam tuam ejus nos fácas précibus adjuvári. (Per Dóminum.)

Deinde Commemoratio S. Monicæ Viduæ tantum:

Ant. Símile est regnum cælórūm hómini negotiatóri querénti bonas margarítas: invénta una pretiosa, dedit ómnia sua, et comparávit eam, allelúja.

V. Spécie tua et pulchritudine tua, allelúja. **R.** Inténde, pròspere procéde et regna, allelúja.

Oratio

Deus, mæréntium consolátor et in te spérantium salus, qui beatæ Mónicæ pias lácrimas in conversióne filii sui Augustíni misericorditer suscepisti: da nobis utriúsque intervénit; peccáta nostra deploráre, et grátiae tuæ indulgentiam invenire. Per Dóminum.

In I Nocturno, si dicendæ sint de Communi, Lectiones

Fidélis sermo, de Communi Conf. Pont.

In II Nocturno**Lectio iv**

Präclára índole puer Godehárdus in Bavaría juxta monastérium Athaénse paréntibus christiánis natus, in idem monastérium litterárum disciplinis erudiéndus tráditur; ubi in sacris stúdiis simul et pietáte tantos progréssus fecit talémque se exhibuit, ut non modo sacris ordinibus initiári, sed étiam in ejúsdem monastérii pastórem et abátem, commúni fratrum consénsu, éligi meruerit. Sic vero monastério in sanctitáte et justitia Deo sérviens praeft, ut et exactíssimam religióse viéndi normam in se exprímeret, et vigiliárum, oratiónum, jejuniórum frequéntia et assiduitáte, magnáque vitæ austeriáte cunctis admirándo exémplo esset.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

Hac vitæ ratione ac mónasticæ disciplínæ reformandæ stúdio non tantum suum monastérium, sed étiam Hersfeldénsē, Degerénsē et Creménsē, quorum cura ei incumbébat, ad sancti instituti perféctam observatióne revocávit. Sanctitatis ígitur ejus fama longe latéque diffusa, Godehárdus sancto Henrico imperatōre ad régimen Hildesheiménsis ecclésiæ vocátur. At ille diu multúmque reñitens, tandem maniféstæ divinæ vocatióne óbsequens, ejúsdem ecclésiæ episcopus constitúitur. Quanta tum ejus sanctitas enitúerit, mira ópera, quæ Deus per eum édere dignátus est, satis declárant.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi électum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

Exácto vitæ currículo, in vigília Ascensiónis Dómini, quam vitæ suæ tériminum fore prædixerat,

Propr. Wratislav. P. Verna

sacro óleo prius unctus, média nocte, dum a fráatribus in matutínis Láudibus versus cántici Záchariæ canerétur: Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent, vir sanctus, in extrémó jam mortis agóne desúdans, sublátis ægre óculis, subjúnxit: Ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis. Clero vero: Glória Patri, et Antíphona: Ascéndo ad Patrem meum, concinénte, felicissima áнима ad cælos migrávit. Sepultus in aëde primária Hildesheiménsi multis ibidem claret mīraculis.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes ope-rátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est:

*Ipse intercédat pro pecatís ómnium populórum, allelúja. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

Si hoc Festum ad instar Simplicis redigatur, et de ipso IX Lectio juxta Rubricas sit dicenda, sumi potest sequens

Lectio ix

Präclára índole puer Godehárdus in Ba-

vária juxta monastérium Athaënsē paréntibus christiánis natus, in idem monastérium litterárum disciplínis erudiéndus tráditur; ubi talem se exhibuit, ut non modo sacris ordíni bus initiári, sed étiam in ejúsdem monastérii pástórem et abbátem, éligi merérerit. Monásticæ disciplinæ reformándæ stúdio non tantum suum monastérium, sed étiam Hersfeldense, Degerénse et Creménsē, quorum cura ei incumbébat, ad sancti instituti perféctam obser-vationem revocávit. Sanctitatis ígitur ejus fama longe latéque diffusa, Godehárdus sancto Henrico imperatóre ad régimen Hildesheiménsis ecclésiæ vocátur. Exácto vitæ curículo, in vigília Ascensionis Dómini, in matutinis Láudibus felicissima áнима ad cælos migrávit. Sepultus in æde primária Hildesheiménsi multis ibidem claret miráculis.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Evangélium Vigiliatæ, de Communi Conf. Pont. 2 loco.

Feria II Rogationum et Vigilia Ascensionis IX Lectio de Homilia Feriæ, alias

Pro S. Monica Vidua:

Lectio ix

Mónica, sancti Augustíni piissima mater, uxórum et viduárum exémplar, filium Manichæum Mediolánum secúta, postquam assíduis oratió-nibus, lácrimis et jejuniis, ope Ambrósii episcopi, eum Christo lucrífecit, cum ipso in Africam rédiens, ad Ostia Tiberína in febrim incidit, et nono die placidíssime óbiit. De cuius morte mærens filius dísserens subdit: Neque enim décere arbitrabámur funus illud quéstubus lacrimosis gemitibúsque celebrare, quia illa nec misere, nec omnino moriebátur: hoc et documéntis morum ejus, et fide non ficta rationibúsque certis tenebámus. Atque inde paulatim reducébam in pristinum sensum ancíllam tuam, conversatio-némque ejus piám in te et sanctam, in nos blandam atque morigeram, qua súbito destitútus sum; et líbuit flere de illa et pro illa. Et si quis peccátum invénerit flevíssse me matrem oculis meis mórtuam, quæ me multos annos fléverat, ut oculis suis

víverem, non irrídeat; sed pótius, si est grandi cari-tate, pro peccátis meis fleat ipse ad te, Patrem ómnium fratum Christi tui. Ejus corpus, in ecclésia sanctæ Aureæ prius sepúltum, póstea, Martíno quinto Summo Pontífice, Romam translátum, in ecclésia sancti Augu-stíni honorífice cónditum est.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. **R.** Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus, allelúja.

Oratio

Deus, qui méritis sancti Godehárdi Confessóris tui atque Pontificis semper es et ubique mirábilis: quássumus cleméntiam tuam; ut, sicut ei eminéntem glóriam contulisti, sic ad consequéntiam grátiam tuam ejus nos fáciás précibus adjuvári. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio S. Monicæ:

Ant. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus, allelúja.

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis, allelúja. **R.** Proptérea benedixit te Deus in ætérnum, allelúja.

Oratio

Deus, mæréntium consolátor et in te spe-rántium salus, qui beátæ Mónicæ pias lácrimas in conversióne filii sui Au-gustíni misericórditer suscepisti: da nobis utriúsque intervéntu; peccáta nostra deploráre, et grátia tuæ indulgéntiam invenire. (Per Dóminum nostrum.)

Deinde, post Commemora-tionem Feriæ in Feria II Rogationum et in Vigilia Ascensionis, fit Commemoratio S. Floriani Martyris:

Ant. Filiæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártires cum corónis, quibus corónavit eos Dóminus in die solemnitatis et lèftiæ, allelúja, allelúja.

V. Pretiósaa in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Oratio

Deus, qui nos beáti Floriáni Mártiris tui sollemnítate lätificas: concéde propítius; ut, cujus gloriósum triúmphum venerámur in terris, societatis ejus lätitiam adipisci mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

Vesperæ a Capitulo de S. Pio V Papa et Conf., Commemoratio S. Godehardi:

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam gloriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. **R.** Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio

Deus, qui méritis sancti Godehárdi Confessoris tui atque Pontificis semper es et ubique mirabilis: quássumus cleméntiam tuam; ut, sicut ei eminéntem gloriæ consulísti, sic ad consequéndam grátiam tuam ejus nos fáciás précibus adjuvári. (Per Dóminum.)

Deinde Com. S. Monicæ:

Ant. Manum suam apéreruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et

panem otiosa non comédit, allelúja.

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis, allelúja. **R.** Propterea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Oratio

Deus, mærentium consolátor et in te sperántium salus, qui beatæ Mónicæ pias lárimas in conversióne filii sui Augustíni misericórditer suscepisti: da nobis utriusque intervénitu; peccata nostra deplorare, et grátiae tuæ indulgéntiam invenire. Per Dóminum nostrum.

Die 7 Maii

S. Stanislai

Episcopi et Martyris

Duplex majus (ex privil.)
Omnia ut in Breviario hac
dicitur integræ de S. E. M.
cum Commemoratione præcedentis resp. sequentis.

Die 11 Maii

S. Georgii

Martyris

Duplex

V. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. **R.** Vos élégit Deus in hereditatē sibi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Lux perpétua * lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Oratio

Deus, qui nos beáti Georgii Mártiris tui méritis et intercessione lätificas: concéde propítius; ut, qui tua per eum beneficia póscoimus, dono tuæ gratiæ consequámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio S. Antonini Ep. et Conf.:

Ant. Amávit et **V.** Iustum, ut supra 36*.

Oratio

Sancti Antoníni, Dómine, Confessoris tui atque Pontificis méritis adjuvémur: ut, sicut te in illo mirábilem prædicámus, ita in nos misericórdem fuisse gloriémur. Per Dóminum nostrum.

In I Nocturno, si dicendæ sint de Communi, Lectiones Fratres: Debitores, de Communi plurimorum Martyrum extra Tempus Paschale cum RR. de Communi Martyrum Tempore Paschali.

In II Nocturno

Lectio iv

Géorgius nobilibus páréntibus in Cappadócia natus, sancte ab illis et religiōse educátus est. **I**n rúmque terroribus a fi-

His vita functis adhuc adoléscens, tribúnus militum factus, et áliis insignitus honóribus sub Diocletiano Césare militávit. Verum cum edictis imperiálibus persecutiōnem in Christiános cérneret ácrius desævire, id indigne ferens, opportúnū quoque fore illud tempus existimans ad saltūtem et ad martírii gloriām, facultatibus suis in páuperes erogatis, servisque libertatē donátis, zelo fidei ac religiōnis accénsus, imperatōrem adit, Christúmque verum Deum libere conféssus, ipsum de tam ímpia in Christiános crudelitatē constánter accusat.

R. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. **V.** Lætitia sempiterna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiōnem obtinébunt. **Et.**

Lectio v

Admirátus veheménter Imperátor, quod Georgius præter ómnium opiniōnem Christiánus esset, primo blandis illum verbis ac magnis pollicitatiōnibus, deinde minis pœnitentiis terroribus a fi-

dei sententia conatur avértere. Sed cum nihil proficeret, nec ullo modo viri constántiam posset de pio ac sancto propórito demovére, jubet ipsum primo in cácerem tradi, ibique diu affligi; tum verbéribus cæsum, rota mucerónibus præfixa ad ejus corpus admota, laniari, déni que torréi sartágine variéque torquéri. Quam ille tormentórum vim, ubi álacri ac fortí animo tulíset, índeque incólumis mirabiliter evasisset, plúrimos suo exémplo ad fideli constántiam excitávit.

R. In servis suis, allelúja. * Consolábitur Deus, allelúja. **V.** Judicabit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi

Impius autem persecutor cum exímiam hujusmodi Mártyris fortitudinem non divinæ virtuti, ut par erat, sed mágicis ártibus adscriberet, ipsum variè tortum, atque in sententiam nihilominus persistétem, secúri pércuti jubet. Geórgius igitur, fórtiter data cervíce, martyri coróna dignátus est. Córporis ejus reliquiæ di-

véras in régiones delátæ máximo ab incolis habéntur honore. Caput Romæ in Diaconia sancti Geórgii in Velábrum honorifice asservátur: et ipsius Mártyris nomen non solum in Oriente, ubi passus est, sed etiam in occiduis oris ubique clarissimum est. Quam et implorántibus ejus auxílium propítius adesse consuéverit, reges præséritim et príncipes sæpius in militari confíctu expérti sunt, frequéntes etiam ejusdem Mártyris memoriæ ubique testántrur.

R. Filiæ Jerúsalem, veníte et videte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitatis et lætitiæ, allelúja. **V.** Quóniam confortávit seras portárum, benedíxit filios tuos in te. **In.** Glória Patri. **In.**

Si hoc Festum ad instar Simplicis redigatur, et de ipso IX Lectio juxta Rubricas sit dicenda, sumi potest sequens

Lectio ix

Geórgius nobilibus párentibus in Cappadócia natus, adhuc adoléscens, tribúnus miltiæ factus, sub Diocletiano Cæ-

sare militavit. Verum cum edictis imperiálibus persecutióne in Christianos céneret ácrius desævire, facultatibus suis in páuperes ergatí, servisque libertate donátis, imperatórem adit et de tam ímpia in Christianos crudelitaté constánter accúsat. Imperátor primo illum magnis pollicitationibus, deinde poenárum terróribus a fidei sententia conatur avértere. Sed cum nihil proficeret, jubet ipsum verbéribus cæsum, rota mucerónibus præfixa laniari, déni que torréi sartágine variéque torquéri. Ubi inde incólumis mirabiliter evasisset, ímpius persecutor ipsum variè fortum, secúri pércuti jubet. Geórgius igitur, fórtiter data cervíce, martyri coróna dignátus est. Caput ejus Romæ in Diaconia sancti Geórgii in Velábrum honorifice asservátur: et ipsius Mártyris nomen non solum in Oriente, sed etiam in occiduis oris ubique clarissimum est.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Ego sum vitis vera, de Communi Martyrum Temp. Pasch. 1 loco.

Feria II Rogationum et in Vigilia Ascensionis IX Lectio de Homilia Feriæ et fit ejus Commemoratio ad Laudes.

Ad Laudes

V. Pretiosa in conspectu Dómini, allelúja. **R.** Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Bened. **Ant.** Filiæ Jerúsalem, * veníte et videte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitatis et lætitiæ, allelúja, allelúja.

Oratio

Deus, qui nos beati Geórgii Mártyris tui méritis et intercessione lætificas: concéde propítius; ut, qui tua per eum beneficia póscoimus, dono tuae gratiæ consequámur. Per Dóminum nostrum.

In II Vesperis

V. Pretiosa, ut supra.

Ad Magnif. **Ant.** Sancti et justi, * in Dómino gaudete, allelúja: vos élégit Deus in hereditatem sibi, allelúja.

Et fit Commemoratio Ss. Nerei, Achillei et Domitillæ Virg. atque Pancratii Mm.:

Ant. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et æternitas tórum, allelúja.

V. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. **R.** Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

Semper nos, Dómine, Mártirum tuórum Nérei, Achíllei, Domitíllæ atque Pancrátii fóveat, quæsumus, beáta solémnitas: et tuo dignos reddat obséquio. Per Dóminum nostrum.

Die 16 Maji

**S.Joannis Nepomuceni
Martyris**

Duplex II classis

In I Vesperis

Ant. 1 Interrogábatur eum * rex multis sermónibus: at ipse nihil illi respondébat, allelúja.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum.

2 Rex dixit: * Ne abscondás a me verbum, quod te intérrogo. Dixi: Secréturnum meum mihi, secrétum meum mihi, allelúja.

3 Affirmábat rex * se dívitem et beatum factúrum. Non obcedio præcépto regis, sed præcépto legis, quæ data est nobis, allelúja.

4 Tunc rex, accénsus ira, * in hunc super om-

nes crudélius desáviit, allelúja.

5 Beátus * qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indígnis se, allelúja.

Capit. Eccli. 21, 28-29

Lábia imprudéntium stulta narrábunt, verba autem prudéntium statéra ponderabúntur. In ore fatuórum cor illórum, et in corde sapiéntium os illórum.

Hymnus

Invíctus heros Núminis,
Mergéndus unda flúminis,

Stat fortis in siléntio,
Dum fit sigílli méntio.

Hinc rex mináтур fúnebra,

Hinc tortor infert vúlnera,

Manus ligántur fúnibus,
Artus cremántur ignibus.

Sed hæc Joánnes déspicit,

Nec regis iram réspicit,
Secréta non vult pándere,

Horret sigíllum frángere.

Stat mutus agnus ínnocens,

Nil de tegéndis próferens:
Stat; dumque rex nil elicit,

E ponte justum déjicit.

Präceps ab alto stérnitur,

Undis profundi mérgitur:

Mersum sed applaudéntibus

Undæ salútant ignibus.

Stellæ natant in flúmine,

Illí paréntant lúmine,

Docéntque cæli cláritas

Quæ sit Joánnis cáritas.

Sequens Conclusio, sicut etiam Conclusio Hymnorum propria ad Matutinum et Laudes Festi numquam mutatur.

Da, sempitérna Trinitas,
Ut in bono sit firmitas:

Aut lacrimárum flúmina
Mergant cadéntum crímina.

Amen.

V. Sacraméntum regis
abscondere bonum est, allelúja. **R.** Opera autem
Dei revelare honoríficum,
allelúja.

Ad Magnif. **Ant.** Dedit
mihi * Dóminus linguam
mercédem meam: et in ip-
sa laudábo eum, allelúja.

Oratio

Deus, qui ob invíctum
beáti Joánnis sacra-
mentale siléntium nova

Ecclésiam tuam martírii
coróna decorásti: da; ut
ejus exémplo et interces-
sione, ori nostro custodi-
am ponéntes, beátis, qui

lingua non sunt lapsi, an-
numerémur. Per Dómi-
num nostrum.

Et fit Commemoratio S.
Joannis Baptistæ de la Salle
Conf.:

Ant. Hic vir despiciens
mundum et terréna, tri-
úmphans, divítias cælo
cónfidit ore, manu, alle-
lúja.

V. Justum dedúxit Dó-
minus per vias rectas, alle-
lúja. **R.** Et osténdit illi
regnum Dei, allelúja.

Oratio

Deus, qui, ad christiá-
nam páuperum erudi-
tionem et ad juvémentam in
via veritatis firmándam,
sanctum Joánnem Bap-
tistam Confessórem exci-
tásti, et novam per eum in
Ecclésia familiam collegí-
sti: concéde propítius; ut,
ejus intercessióne et exémp-
lo, stúdio gloriæ tuæ in
animárum salúte fervéntes,
ejus in cælis corónæ
partícipes fieri valeámus.
(Per Dóminum nostrum.)

Deinde Commemoratio S.
Ubaldi Ep. et Conf.:

Ant. Sacérdos et Póniti-
flex, et virtútum ópifex,
pastor bone in populo,
ora pro nobis Dóminum,
allelúja.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. **R.** Stolam glóriæ in-duit eum, allelúja.

Oratio

Auxílium tuum nobis, Dómine, quássumus, plácatus impénde: et, intercessióne beáti Ubálidi Confessóris tui atque Pontíficis, contra omnes diáboli nequítias déxteram super nos tuae propitiatiónis exténde. Per Dóminum nostrum.

Completorium de Dominica.

Ad Matutinum

Invit. Exsúltent in Dómino Sancti, * Allelúja.

Ps. 94 Veníte, exsultemus.

Hymnus

In profunda noctis umbra
Et gravi calígine
Lustrat ædem flamma munda,
Sic jubénte Númine.

Nocte náscitur Joánnes,
Astra cælo dévolant:
Nocte mérgitur Joánnes,
Astra funus ápparant.

Hinc cor ejus igne flanguans

Fortis urit caritas:
Hinc ab ejus ore manans
Mira prodit suávitás.

Nunc amóre cor bonorum

Ad salútēm pértrahit:
Nunc timóre cor malorum

A gehénnā rétrahit.

Páuperes solátur ære,
Derelictis súbvenit:
Non sinit justos jacére:
Damna famæ præpedit.

Per Joánnis sanctitatem,
O beáta Trinitas,
Méntibus da puritatem,
Corde regnet caritas.

Amen.

In I Nocturno

Ant. Erit lumen * Israel in igne; et Sanctus ejus in flamma, allelúja.

Psalmi trium Nocturnorum de Communi unius Martyris.

V. Sacraméntum regis abscondere bonum est, allelúja. **R.** Opera autem Dei revelare honoríficum, allelúja.

De libro Ecclesiástici

Lectio i Cap. 21, 26-31

Stultus a fenéstra respíciet in domum: vir autem eruditus foris stabit. Stultitia hóminis auscultare per óstium: et prudens gravabítur contumélia. Lábia imprudéntium stulta narrábunt: verba autem prudéntium statéra ponderabúntur. In ore fa-

tuórum cor illórum: et in corde sapiéntium os illórum. Dum maledícit ímpius diábolum, maledícit ipse ániam suam. Susúrro coinquinábit ániam suam, et in ómnibus odiétur: et qui cum eo mánserit, odiósus erit: tacitus et sensatus honorábitur.

R. Metuébat rex Joán-nem, * Sciens eum virum justum et sanctum, allelúja. **V.** Et custodiébat eum, et audíto eo multa faciébat, et libénter eum audiébat. Sciens.

Lectio ii Cap. 28, 21-25

Flagellí plaga livórem facit: plaga autem linguae commínuet ossa. Multi cecidérunt in ore gládii, sed non sic quasi qui interiérunt per linguam suam. Beátus qui tectus est a lingua nequam, qui in iracúndiam illíus non transívit, et qui non attráxit jugum illíus, et in vínculis ejus non est ligátus: jugum enim illíus, jugum térrae est: et vínculum illíus, vínculum aéreum est. Mors illíus, mors nequissima: et útilis pótius inférnus quam illa.

R. Sepívi aures meas spinis, * Et ori meo feci óstia et seras, allelúja. **V.** Beátus qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indígnis se. **Et.** Glória Patri. **Et.**

In II Nocturno

Ant. Non quæsívít * a Dómino ducátum, neque a rege cáthedram honóris, allelúja.

V. Pone, Dómine, cu-stódiam ori meo, allelúja.
R. Et óstium circumstán-tiæ lábiis meis, allelúja.

Lectio iv

Joánnes Nepomúci Bohémiae óppido, unde Nepomucéni cognómen duxit, a paréntibus ætate provéctis, non sine futúra sanctitátis præságio, flam-mis supra nascéntis domum mirabíliter collucén-tibus, ortus est. Cum infans in gravem morbum incidísset, beátæ Vírginis ope, cui natum parentes referébant accéptum, e vitæ periculo evásit incólumis. Egrégia índole, piáque institutio cælestibus indíciois obsequéntia, inter sanctas religiosásque exer-citationes pueritiam egit; nam ecclésiam fréquenter adíre, ac sacerdótibus ad aras operántibus ministrá-re in délicis habébat. Zatéci politióribus litteris ad humanitátēm informá-tus, Pragæ vero gravióri-bus disciplínis excútus, philosóphiæ, theológiæ sa-crórūmque cánōnum ma-

gistérium et láuream emé-ruit. Sacerdótio initiátus, atque a sciéntia Sanctórum ad lucra animárum rite comparáitus, ministré-rio verbi Dei se pénitus addíxit. Cum ígitur in vítiis extirpádis, et revo-cádis in viam salútis er-rantibus, eloquéntia et pietáte úberes éderet fructus, inter canónicos metropolítanæ ecclésiæ Pragén-sis cooptátus, mox sibi demandátam Evangélii coram rege Wencesláo quarto prædicándi provín-ciam suscépit, eo succé-su, ut Joánnis suásu multa rex fáceret, magnóque in honóre ejus virtútes habéret. Conspicuas tamen, quas ille óbtulit dignitátes, Dei servus, ne a di-vini verbi præcónio avo-caréatur, constantíssime re-cusávit.

R. Instans oratióni et ministério verbi, hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino: * Quia erat vir bo-nus, et plenus Spíritu Sancto, allelúja. **V.** Et apponebátur multa turba Dómino. Quia.

Lectio v

Régiis illum eleemosy-nis in páuperes ero-

gándis præfécum, Joánn regina consciéntiæ sibi moderatórem ascívit. Cum autem Wencesláus ab of-ficio institutóque dece-sisset, atque in vítia præ-cepis abriperétur, piæ au-tem cónjugis obtestatiónes et mónia graváte fer-ret, conténdere ausus est, ut in sacramentáli judício sacerdóti crérita reginæ arcána sibi a Joánnne pan-deréntur. At Dei minister blandítii primum, tor-méntis deinde et cárceris squalore tentátus, nefá-riæ regis cupiditati fórti-ter óbstitit. Furéntem ta-men Wenceslái ánimum cum ab exsecrándo pro-pósito nec humána nec divína jura deterrérent, suprénum agónem, quem instáre sibi athléta Chri-sti növerat, populo in con-tiúne de impendéntibus étiam regni calamitátibus admónito, non obscúre prænuntiávit. Mox Boles-láviam proféctus, ad beátæ Vírginis imáginem an-tiquo cultu célebrem, cæ-léste præsidium ad cer-tandum bonum certámen effúsis précibus implorávit. Inde vespere rever-téntem in pervigilio Do-mínica Ascensiónis rex e

fenéstra conspicáitus ar-céssit; cumque veheméntius urgéret, et próximam in aquis, si obluctári pér-geret, submersiōnem in-tentáret, Joánnes invicta cónstantia terróres minás-que refutávit. Itaque re-gis império in Moldávam flumen Pragam intérfu-ens noctu dejéctus, illú-strem martýrii corónam est consecútus.

R. Dispérsit, dedit pau-péribus: * Justitia ejus manet in sǽculum sǽculi, allelúja. **V.** Beátus, qui intellégit super egénum et páuperem. Justitia.

Lectio vi

Sacrilegum fácinus clam patrátum, et Mártiris glóriam insígne prodigi-um divínitus patefécit. Ubi enim exánime corpus secúndo flúmine vehi cœ-pit, ardéntes faces aquis supernatántes et discur-réntes apparuérunt. Quam ob rem ex aréna postrídie mane corpus elátum, ca-nónici deinde, regis iram nihil timéntes, in metro-polítanam ecclésiam sol-émni pompa intulérunt, et sepultúræ mandárunt. Cum autem in dies invicti sacerdótis memória mirá-

culis, et máxima fidélium, eórum præcipue qui fama periclitantur, veneratione crèseret, post annos demum amplius trecéntos, in jurídica recognitioñe còporis, quod sub humo tamdiu jacuerat, lingua ejus incorrúpta et vívida reperta est: quæ sexto post anno iudicibus a Se de Apostólica delegatis exhibita, novo prodígio repente intùmuit, et sub obscúrum ruborem in purpureum commutavit. His itaque aliisque signis rite probatis, Benedictus décimus tértius Póntifex Máximus die décima nona mensis Márpii, anno salutis millésimo septingentésimo vigésimo nono, primum hunc sacramentalis sigilli assortórem, arcáni fidem sanguine obsignántem, sanctórum Mártyrum catálogo adscriptis.

R. Ego scio, quóniam intrábunt post discessióinem meam lupi rapáces in vos, non parcétes gregi: * Propter quod vigilate, allelúja. V. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes perversa, ut abducant discípulos post se. Propter. Glória Patri. Propter.

In III Nocturno

Ant. Igne me * examinásti, et non est inventa in me iniquitas, allelúja.

V. Dixi: Custódiam vias meas, allelúja. **R.** Ut non delinquam in lingua mea, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum

Lectio vii Cap. 11, 2-10

In illo tempore: Cum audisset Joánnes in vínculis ópera Christi, mittens duos de discipulis suis, ait illi: Tu es qui venturus es, an álium exspectámus? Et réliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ

In Evangel. Homilia 6

Dimissis Joánnis discipulis, quid de eodem Joánni turbis dicat audiámus. Quid existis in desértum vidére? arúndinem vento agitátam? Quod videlicet non asseréndo, sed negándo intulit. Arúndinem quippe mox ut aura contígerit, in partem álteram infléctit. Et quid per arúndinem nisi carnális ánimus designátur? Qui mox ut favore vel detractíone tágitur, statim in partem quálibet inclinátur. Si enim ab humáno

ore aura favoris fláverit, hilaréscit et extollit: sed si inde ventus detractioñis eruperit, unde aura laudis veniébat, mox hunc quasi in partem álteram ad vim furoris inclinat.

R. Cum corriperétur ab illo de omnibus malis quæ fecit rex, adjécit et hoc: * Et inclúsit Joánnem in cárcere, allelúja. **V.** La boro usque ad víncula, quasi male óperans: sed verbum Dei non est alligatum. **Et.**

Lectio viii

Sed arúndo agitáta ven to Joánnes non erat: quia hunc nec blandum grátia, nec cujuslibet detractíonis ira ásperum faciebat: nec próspera hunc erígere, nec advérsa növerant inclinare. Arúndo ergo vento agitáta non erat, quam ab status sui rectitudine nulla rerum varietas inflectébat. Di scámus ergo, fratres caríssimi, arúndinem vento agitátam non esse: solidé mus ánimum inter auras lingúarum pósitum: stet inflexibilis status mentis.

Nulla nos detráctio ad iram próvocet, atque ad remissiónem intúlis grátiæ nullus favor inclinet.

Non nos próspera éllevant, non advérsa perturbent: ut qui in soliditaté fidei figimur, nequáquam rerum transeúntium mobilitate moveámur.

R. Réddidit Deus justo mercédem labórum suórum, et dedúxit illum in via mirábili: * Et fuit illi in velamento diéi, et in luce stellárum per noctem, allelúja. **V.** Transvexit illum per aquam nímiā; inimícios autem illius démersit. **Et.** Glória Patri. **Et.**

Feria II Rogationum et in Vigilia Ascensionis IX Lectio de Homilia Feriæ, alias

Pro S. Ubaldo:

Lectio ix

Ubáldus, Eugubii in Umbria nóbili génere natus, a primis annis pie tate et lítteris egrégie est institútus; jamque adoléscens, ut uxórem dúceret, sàpē tentátus, numquam tamen a propó sito servandæ virginitatis recéssit. Sacérdos efféctus, patrimonium suum paupéribus et ecclésiis distríbuit. Canonicórum regulárium órdinis sancti Augustíni institútum suscípiens, illud in pátriam tránsfusit. Ab Honório secundo Summo

Pontifice ecclésiae Euguínæ invitus præficitur, et episcopális consecratiónis múnere decorátur. Factus forma gregis ex ánimo, de consuéta vivéndi ratíone nihil ámodum immutávit, et in omni virtútum générē enítuit. Diutiús infirmitáti bus afflictus, Deo indesínerter grátias agébat. Cum multis annis ecclésiam sibi commissam summa cum laude gubernáasset, sanctis opéribus et miraculis clárus, quiévit in pace.

Te Deum laudámus.

**Ad Laudes
et per Horas**

Ant. 1 Interrogábatur eum * rex multis sermónibus: at ipse nihil illi respondébat, allelúja.

Psalmi de Dominica 1 loco.

2 Rex dixit: * Ne abscondás a me verbum, quod te intérrogo. Dixi: Secréturnum meum mihi, secrétum meum mihi, allelúja.

3 Affirmábat rex * se dívitem et beatum factúrum. Non obcedio præcépto regis, sed præcépto legis, quæ data est nobis, allelúja.

4 Tunc rex, accénsus ira, * in hunc super om-

nes crudélius desáviit, allelúja.

5 Beátus * qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indígnis se, allelúja.

Capit. Eccli. 21, 28-29

Lábia imprudéntium stu- ta narrábunt, verba autem prudéntium statéra ponderabúntur. In ore fa- tuórum cor illórum, et in corde sapiéntium os illórum.

Hymnus

Vix in sepúlcro cónditur, Signis Joánnes pródi- tur,

Per crátiū repágula Intérmicant míracula.

Hic ejus hostes ílico Pudore mæsti público, Ultrice dextra Núminis, Pœnas repéndunt crími- nis.

Hic damna rerum flénti- bus

Faméve conqueréntibus, Abdúcta res révértilt, Abláta fama rédditur.

Hic corpus ægritúdines, Tempus vicissítudines, Periculum secúritas, Mortem fugit mortálitas.

Hic viva lingua Márti- ris,

Sed muta voce sanguinis

Clamans, ut Abel, ímpro- bat, Regique crimen éxpro- brat.

Unus, o, da, Trinitas, Triúmque simplex Unitas, Ut, qui Joánni súpplicant, Id ímpetrent, quod flági- tant. **Amen.**

V. Pósui ori meo custó- diam, allelúja. **R.** Cum consisteret peccátor ad- vérsum me, allelúja.

Ad Bened. Ant. Qui- cùmque * glorificáverit me, glorificábo eum: qui autem contémnunt me, erunt ignóbiles, allelúja.

Oratio

Deus, qui ob invictum beáti Joánnis sacra- mentale siléntium nova Ecclésiam tuam martyrii coróna decorásti: da; ut ejus exémplo et interces- sione, ori nostro custódi- am ponéntes, beátis, qui lingua non sunt lapsi, an- numerémur. Per Dómi- num nostrum.

Et fit Commemoratio S. Ubaldi:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituum, dicit Dómi- nus, allelúja.

Propr. Wratislav. P. Verna

V. Justum dedúxit Dó- minus per vias rectas, allelúja. **R.** Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio

Auxílium tuum nobis, Dómine, quásumus, placátus impénde: et, in- tercessióne beáti Ubáldi Confessóris tui atque Pon- tíficis, contra omnes diá- boli nequítias déxteram super nos tuæ propitiatió- nis exténde. (Per Dómi- num nostrum.)

Deinde, Feria II Rogatio- num et in Vigilia Ascensionis, fit Commemoratio Ferieæ.

Ad Horas Psalmi de Do- minica, ad Primam tamen ut in Festis.

Ad Tertiam

Capit. Lábia imprudéntium, ut supra 48*.

R. br. Sacraméntum re- gis abscondere bonum est.

* Allelúja, allelúja. Sa- craméntum. **V.** Opera au- tem Dei revelare honorí- ficum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Sacramén- tum.

V. Pone, Dómine, custó- diam ori meo, allelúja. **R.** Et óstium circumstántiae lábiis meis, allelúja.

Ad Sextam

Ant. Affirmábat rex * se dívitem et beatum factúrum. Non obóedio praecepto regis, sed præcépto legis, quæ data est nobis, allelúja.

Capit. Eccli. 28, 28

Sepi aures tuas spinis, linguam nequam noli audíre et ori tuo fáciōt ostia et seras.

R. br. Pone, Dómine, custódiam ori meo, * Allelúja, allelúja. **Pone.** **V.** Et óstium circumstántiæ lábiis meis. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. Pone.**

V. Dixi: Custódiam vias meas, allelúja. **R.** Ut non delinquam in lingua mea, allelúja.

Oratio

Deus, qui ob invictum beáti Joánnis sacramentale siléntium nova Ecclésiam tuam martýrii coróna decorásti: da, ut ejus exémplo et intercessióne, ori nostro custódiam ponéntes, beátis, qui lingua non sunt lapsi, annumerémur. Per Dóminum nostrum.

Ad Nonam

Ant. Beátus * qui lingua sua non est lapsus, et qui

non servívit indígnis se, allelúja.

Capit. Eccli. 28, 29-30

Aurum tuum et argéntum tuum confla et verbis tuis fáciōt statérām et frenos ori tuo rectos et attén-de, ne forte labáris in lingua.

R. br. Dixi: Custódiam vias meas, * Allelúja, allelúja. **Dixi.** **V.** Ut non delinquam in lingua mea. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. Dixi.**

V. Pósui ori meo custódiam, allelúja. **R.** Cum consisteteret peccátor ad vérsum me, allelúja.

In II Vesperis

Antiphonæ de Laudibus 48*; Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum, sed ultimo loco dicitur:

Psalmus 115

Créddidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo:
* Omnis homo mendax.
Quid retríbuam Dómino,
* pro ómnibus, quæ retríbuīt mihi?

Cálicem salutáris accípi-am: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiosa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine, quia ego ser-vus tuus: * ego servus tu-us, et filius ancillæ tuae.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino red-dam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Ant. Beátus qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indígnis se, allelúja.

Capit. Eccli. 21, 28-29

Lábia imprudéntium stul-ta narrábunt, verba autem prudéntium statéra ponderabúntr. In ore fatuórum cor illórum, et in corde sapiéntium os illórum.

Hymnus

Jam faces lictor ferat, et minántem
Jam ferox ensem, rabi-dúmque tortis
Vínculis ferrum, sacra ni-sacérdos
Abdita pandat.

Séntiet vires, animæque magnæ
Pródigum pectus: violén-tus ira
Non quatit recti sólida te-nácer
Mente satélles.

En ruit præcps tumulá-tus unda
Martyr, et fluctu plácido siléntem
Náufragus linguam melió-ris ævi
Servat in usum.

At superjécta fáci li-na-tantes
Amne discírrunt, ruti-lántque circa
Mártyrem flammæ: bene gesta plaudens
Ornat Olýmpus.

Ornat et linguam, rósei instar ignis,
Vívidam servans, et ad-huc rubéntem,
Indicat, quænam fúerit ta-céntis
Grátia linguæ.

Sit decus Patri, genitá-que Proli,
Spíritum laudent, ab utró-que puris
Qui calet flammis, sine fine psallens
Orbis utérque.
Amen.

V. Pósui ori meo custódiam, allelúja. **R.** Cum consísteret peccátor ad vérsus me, allelúja.

Ad Magnif. Ant. In conspéctu poténtium * admirabilis ero, et fácies píncipum mirabúntur me: tacéntem me sustinébunt, et loquéntem me respícient, allelúja.

Oratio

Deus, qui ob invictum beáti Joánnis sacramentale siléntium nova Ecclésiam tuam martýrii coróna decorásti: da; ut ejus exémplo et intercessióne, ori nostro custódiam ponéntis, beátis, qui lingua non sunt lapsi, annumerémur. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio S. Paschalis Baylon Conf.:

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui aëdificávit domum suam supra petram, allelúja.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. **R.** Stolam gloriæ induit eum, allelúja.

Oratio

Deus, qui beátum Paschálem Confessórem tuum mirifica erga Córporis et Sánguinis tui sacra

mystéria dilectione deco-rásti: concéde propítius; ut, quam ille ex hoc divino convívio spíritus percépit pinguédinem, eándem et nos percípere mereámur. (Per Dóminum.)

Deinde Commemoratio S. Ubaldi:

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam gloriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. **R.** Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio

Auxílium tuum nobis, Dómine, quásumus, plácatus impénde: et, intercessióne beáti Ubáldi Confessóris tui atque Pontíficis, contra omnes diáboli nequítias déxteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

Die 31 Maii

Ss. Cantii, Cantiani et Cantianillæ Martyrum

Duplex

V. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. **R.** Vos éligit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Lux perpétua * lucébit Sanctis tuis, Dómine, et aetérnitas temporum, allelúja.

Oratio

Deus, qui es Sanctórum tuorum splendor mirabilis, quique hunc diem beatórum Cántii, Cantiáni et Cantianillæ martyrio consecrásti: da Ecclesiæ tuæ, natalítio tantæ festivitatis gratulári; ut apud misericordiam tuam et exemplis eórum et méritis adjuvétur. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio S. Angelae Mericiæ Virg.:

Ant. Veni, Sponsa Christi: áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in aeternum, allelúja.

V. Spécie tua et pulchritudine tua, allelúja. **R.** Inténde, próspera procéde, et regna, allelúja.

Oratio

Deus, qui novum per beatam Angelam sacrárum Vírginum collégium in Ecclésia tua floréscere voluísti: da nobis, ejus intercessióne, angélicis móribus vívere; ut, terrénis omnibus abdicáti, gáudiis pérfrui mereámur aeternis. (Per Dóminum.)

Deinde Commemoratio S. Petronillæ Virg.:

Ant. Simile est regnum celórum homini negotiátori quærénti bonas margarítas: invénta una pretiosa, dedit ómnia sua, et comparávit eam, allelúja.

V. Diffusa est grácia in lábiis tuis, allelúja. **R.** Propterea benedíxit te Deus in aeternum, allelúja.

Oratio

Exaudi nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beatæ Petronillæ Vírginis tuæ festivitatē gaudemus; ita piæ devotionis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

In I Nocturno, si dicenda sint de Communi, Lectiones Fratres: Debitóres, de Communi plurimorum Martyrum extra Tempus Paschale cum RR. Tempore Paschali.

In II Nocturno

Si hoc Festum ad instar Simplicis redigatur, et de ipso IX Lectio juxta Rubricas sit dicenda, sumatur sequens Lectio IV tantum.

Lectio iv

Cántius, Cantiáns et Cantianilla fratres Aquiléjæ nobili génere nati, fidei Christiánæ accusáti cum essent, de iis Dúlicius præses Maximiá-

num imperatorem consuluit, qui eos, nisi idolis immolarent, capite plecti jussit. Quam rem ubi illi rescivérunt, vehículo ab urbe egréssi, ut iráti præsidis furórem declinárent, non longe inde a satellítibus comprehénsi, in fide constantíssimi cum sacrificare idolis nullo modo volússent, una cum Proto pædagógo cruciáti, demum cervíbus, præcísis martyrio coronántur. Eorum cónpora Mediolánum translata, in Basílica Metropolitána recónrita sunt.

R. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas téporum, allelúa, allelúa. V. Lætitia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatióne obtinébunt. Et.

Ex Epístola sancti Cypriáni Episcopi et Mártyris

Epist. 25 ad Mart.

Lectio v

Imposuérunt cópedes pédibus vestris, et membra felicia ac Dei templa infámibus vínculis ligavérunt, quasi cum corpore ligétur et spíritus, aut auru[m] vestrum ferri contagióne maculétur. Dicátis

Deo homínibus, et fidem suam religiosa virtute teatáribus, ornaménta sunt ista non víncula, nec Christianórum pedes ad infámiam cōpulant, sed clarificant ad corónam. O pedes feliciter vincit, qui non a fabro, sed a Dómino resolvuntur. O pedes feliciter vincit, qui itinere salutari ad parádisum diriguntur. O pedes in sǽculo ad præsens ligat, ut sint semper ad Dóminum líberi.

R. In servis suis, allelúa, * Consolábitur Deus, allelúa. V. Judicabit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi

Quis non libénter et prompte cálicem salútis accipiat? Quis non appetat gaudibundus et lætus, in quo áliquid et ipse Dómino suo retríbuat? Quis non pretiósam in conspéctu Dei mortem fórtiter et constánter excipiat, placiturus ejus óculis, qui nos in confessióne nóminis sui désuper spectans, voléntes cōprobat, ádujuat dimicántes, vincentes corónat: retributióne bonitatis ac pietatis

patérnæ remunerans in nobis, quidquid ipse præstitit, et honórans, quod ipse perfécit?

R. Filiæ Jerúsalem, ve[n]te et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitatis et lætitiae, allelúa. V. Quóniam confortavit seras portárum tuárum, benedixit filios tuos in te. In. Glória Patri. In.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélîi secundum Joánnem

Lectio vii Cap. 16, 20-22

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis: quia plorábitis et flébitis vos, mundus autem gaudébit. Et reliqua.

Homilia sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 78 in Joann. init.

Ut osténderet post tristiam gáudium secutúrum, naturale addúcit exémplum: Múlier cum parit, tristitiam habet. Qua parábola in calamitatibus Prophétæ usi sunt; quasi dicat: dolores capiétes, sed quales partus, qui lætitiae causa sunt. Simul

et resurrectiōnem confímat, índicans ábitum suum perinde esse, ac si ex útero matris in lucem pródeat. Quasi dicat: Nolite admirári, si per hanc tristitiam ad óptima vos ducam: nam et mater in pariéndo sic per tristitiam transit.

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúa, allelúa. V. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Lectio viii

Significat autem hic et mystérium quoddam, quod mortis dolores sólverit, et novum hóminem regenerári fécerit. Neque dixit tantum tristitiam transitúram, sed magnitudine lætitiae succédente, nihil ejus pénitus remansírum. Ita erit Sanctis. Atqui non propterea gaudet muller, quia venit homo in mundum, sed quod filium pérerit: nam, si id esset, nihil prohibéret, quin, quae non páriunt, áliis pariéntibus gaudérent.

R. Cándidi facti sunt Nazaréi ejus, allelúa;

splendórem Deo dedé-runt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, alle-lúja, allelúja. **V.** Candi-diores nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébo-re antíquo, sapphíro pul-chriores. **Et.** Glória Pa-tri. **Et.**

Feria II Rogationum et in Vigilia Ascensionis IX Lectio de Homilia Feriae, alias

Pro S. Angela Mericia Virg.:

Lectio ix

Angela Merícia, piis orta paréntibus, a prima ætate magna virtútum specimina dedit, cilicio ac flagélis frequénter usa, et oratióne indesinénter dé-dita. Patérnis bonis abdicátis, ac régulam tértii órdinis sancti Francisci ampléxa, evangélicam pau-pertátem virginitatis laudi conjúnxit, nullúmque pie-tatis officium erga próxi-mos omísit. Sacra Eucha-rístia frequentíssime re-fécta, tanta caritatis vi-ferebátur in Deum, ut sá-pius extra sensus rape-rétur. Bríxiæ novam vírginum societátem sub cer-ta disciplína sanctisque vivéndi régulis constituit, quam sanctæ Ursulæ pa-trocínio ac nómine insig-

nít. Tandem prope sep-tuagenária evolávit in cæ-lum, anno Dómini millé-simo quingentésimo qua-drágésimo, sexto Kalén-das Februárii. Cultum illi jámdui exhibítum Cle-mens Papa décimus tértius solémni decretó ra-tum hábuit et confirmávit. Pius vero Papa sé-p-timus sanctárum Vírgi-num catálogo eam ad-scípsit.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes

V. Pretiósia in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Bened. **Ant.** Filiæ Jerúsalem, * veníte et vi-deté Mártires cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitá-tis et lètitiæ, allelúja, allelúja.

Oratio

Deus, qui es Sanctórum tuórum splendor mi-rabilis, quique hunc diem beatórum Cántii, Cantiáni et Cantianillæ martyrio consecrásti: da Ecclésiæ tuæ natalitio tantæ festi-vitatis gratulári; ut apud misericórdiam tuam et ex-emplis eórum et méritis adjuvéatur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio S. Angelæ Virg.:

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotia-tori quærénti bonas mar-garítas: invénta una pre-tiósia, dedit ómnia sua, et comparávit eam, alle-lúja.

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis, allelúja. **R.** Propterea benedixit te De-us in ætérnum, allelúja.

Oratio

Deus, qui novum per-beátam Angelam sa-crárum Vírginum collé-gium in Ecclésia tua flo-rescere volústi: da nobis, ejus intercessióne, angéli-cis móribus vívere; ut, ter-rénis ómnibus abdicátis, gáudiis pérfrui mereámur æternis. (Per Dóminum nostrum.)

Deinde, post Commemo rationem Feriae in Feria II Ro-gationum et in Vigilia Ascensionis, fit Commemoratio S. Petronillæ Virg.:

Ant. Veni, Sponsa Chri-sti, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

V. Spécie tua et pulchri-tudine tua, allelúja. **R.** In-tende, próspera procéde, et regna, allelúja.

Oratio

Exaudi nos, Deus, salu-taris noster: ut, sicut de bátae Petronillæ Vírgi-nis tuæ festivitaté gau-demus; ita piæ devotíonis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

In II Vesperis

V. Pretiósia in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Sancti et justi, * in Dómino gau-déte, allelúja: vos élégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Et fit Commemoratio S. Angelæ Mericiæ Virg.:

Ant. Veni, Sponsa Chri-sti, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis, allelúja. **R.** Propterea benedixit te De-us in ætérnum, allelúja.

Oratio Deus, qui novum, ut supra.

Sed I Vesperæ dicuntur integræ de S. E. M. cum Commemoratione S. Francisci Carraciolo Conf.

In I Nocturno Lectiones A Miléto, de Communi unius Mart. cum RR. pro Tempore Paschali.

Psalmi ad Laudes et Horas de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

In II Vesperis Commemoratio S. Norberti Ep. et Conf.

Die 16 Junii

Commemoratio
S. Bennonis
Episcopi et Confessoris
(Semiduplex)

In I Vesperis

Ant. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in populo, ora pro nobis Dóminum, allelúja.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. R. Stolam glóriæ induit eum, allelúja.

Oratio

Deus, qui nos beáti Bennónis Pontificis confessióne gloriósa círcumdas et prótegis: da nobis; et ejus imitatióne proficere, et intercessióne gaudére. Per Dóminum.

Ad Laudes

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constíuam, dicit Dóminus, allelúja.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. R. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

In II Vesperis

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi corónavit eum, allelúja.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. R. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

ADDENDA ET VARIANDA

IN LECTIÖNE MARTYROLOGII

JUXTA

KALENDARIUM WRATISLAVIENSE PROPRIUM

Die 6 Februarii

Ponitur primo loco elogium S. Dorotheæ Virg. et Mart.

Die 15 Martii

Vindobónæ in Austria sancti Cleméntis Maríæ Hófbauer, sacerdótis proféssi Congregatiónis sanctissimi Redemptoris, plúrimis in Dei glória et animárum salúte promovénda ac dilatánda ipsa Congregatióne exantlátis labóribus insínq: quem virtútibus et miraculis clarum Pius décimus Póntifex Máximus in Sanctórum cánonem réttulit.

Die 17 Martii

Olomúcii in Morávia pássio beáti Joánnis Sarcander Presbýteri, qui e diocési Wratislaviensi oriündus et in ea animárum curam exércens pro tuéndo sacramentálí sigillo glorióso fine occúbuit.

Die 21 Aprilis

Vetettíngæ, in Bavária, sancti Conrádi a Parzham, Confessóríis, ex Ordine Minórum Capuccinórum, jugi oratióne et caritáte in próxiimum insínq: quem miraculis clarum Pius Papa undécimus Sanctórum número adscripsit.

Die 23 Aprilis

Ponitur primo loco elogium S. Adalberti Ep. et Mart.
 Feria sexta ante Dominicam secundam post Pascha:
 Sancti Sepúlcri Dómini Nostri Jesu Christi, Hiero-
 sólymis in máxima veneratione hábiti.

Die 4 Maii

Ponitur primo loco elogium S. Godehardi Ep. et Conf.,
 secundo loco S. Monicæ Vid., tertio loco S. Floriani Mart.

Die 11 Maii

Sancti Geórgii Mártyris, de quo ágitur Nono Ka-
 léndas Maji.

Die 16 Maii

Ponitur primo loco elogium S. Joannis Nepomuceni Mart.

Die 31 Maii

Ponitur primo loco elogium Ss. Cantii et Socior. Mm.

Die 16 Junii

Ponitur primo loco elogium S. Bennonis Ep. et Conf.

INDEX ALPHABETICUS

	pag.
Adalberti Ep. et Mart., duplex majus. 23 Aprilis	15*
Bennonis Ep. et Conf., Com. (semiduplex) 16 Junii	58*
Bonifatii Ep. et Mart., duplex II classis. 5 Junii	57*
Cantii, Cantiani et Cantianillæ Mm., duplex. 31 Maji	52*
Clementis Mariæ Hofbauer Conf., duplex majus. 15 Martii	3*
Conradi a Parzham Conf., duplex. 21 Aprilis	11*
Georgii Mart., duplex. 11 Maji	36*
Godehardi Ep. et Conf., duplex. 4 Maji	31*
Joannis a Capistrano Conf., duplex (ex privil.) 28 Martii	10*
Joannis Nepomuceni Mart., duplex II classis. 16 Maji	40*
Joannis Sarcander Mart., duplex. 17 Martii	6*
Petri Canisii Conf. et Eccl. Doct., duplex II classis. 27 Aprilis	20*
Sanctissimi Sepulcri D. N. J. C., duplex majus. Sab- bato ante Dominicam II post Pascha	21*
Stanislai Ep. et Mart., duplex majus. 7 Maji	36*
Addenda et varianda in Lectione Martyrologii	59*

et ceteris ad hanc operam contributis
Karl Al (delegatus) und Hugo von Weltzien
Dr. Dr. Rudolf Bertram etiam cum aliis
Herrn Dr. Karl und Michael Schmid in Innsbruck
etiam velque sunt munduli iste' dicitur.
Innsbruck, 12. April 1940.

APPROBATIO

Concordatum cum Originali.

Wratislaviæ, die 2 Aprilis 1940

† ADOLFUS CARD. BERTRAM

Princeps Archiepiscopus

ad hanc operam contributis
etiam velque sunt munduli iste' dicitur.
Innsbruck, 12. April 1940.

IMPRIMATUR.

Ratisbonæ, die 3 Junii 1940

DR. DOEBERL
Vic. Gen.